Vestea cea bună conform Ioan

1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu
Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
2 El era la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute prin el. Fără el,
nimic din ceea ce a fost făcut nu s-a făcut.
4 În El era viața, iar viața era lumina oame-
nilor.
5 Lumina strălucește în întuneric, iar
întunericul nu a biruit-o.
6 Și a venit un om trimis de Dumnezeu, care se
numea Ioan.
7 Acesta a venit ca martor, ca să mărturisească
despre lumină, pentru ca toți să creadă prin el.
8 El nu era lumina, ci a fost trimis ca să
mărturisească despre lumină.
9 Lumina adevărată, care luminează pe toată
lumea, venea în lume.
10 El era în lume, și lumea a fost făcută prin El,
și lumea nu L-a recunoscut.
11 El a venit la ai Săi, și cei ce erau ai Săi nu
L-au primit.
12 Dar tuturor celor care l-au primit, le-a dat
dreptul de a deveni copii ai lui Dumnezeu, celor
ce cred în numele lui;
13 care nu s-au născut din sânge, nici din
voința cărnii, nici din voința omului, ci din
Dumnezeu.

14 Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre
noi. Am văzut slava Lui, o slavă ca a Fiului unic
născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.
15 Ioan a mărturisit despre el. El a strigat,
spunând: "Acesta a fost cel despre care am spus:
"Cel care vine după mine m-a întrecut pe mine,
pentru că a fost înaintea mea"."
16 Din plinătatea lui, noi toți am primit har
peste har.
17 Căci Legea a fost dată prin Moise. Harul și
adevărul s-au realizat prin Isus Cristos.
18 Nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu în niciun
moment. Fiul unic născut, care este în sânul
Tatălui, l-a declarat.
19 Iată mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis
preoți și leviți de la Ierusalim ca să-l întrebe:
"Cine ești Tu?"
20 El a declarat, și nu a negat, ci a declarat: "Eu
nu sunt Hristosul."
21 Și L-au întrebat: "Și atunci, ce? Ești tu Ilie?"
El a spus: "Nu sunt."
"Tu ești profetul?"
El a răspuns: "Nu."
22 Și I-au zis: "Cine ești Tu? Dă-ne un răspuns
pe care să-l ducem înapoi la cei care ne-au trimis.
Ce spui despre tine însuți?"
23 El a zis: "Eu sunt glasul celui care strigă în
pustiu: "Îndreptați calea Domnului", cum a zis
profetul Isaia".
24 Cei care fuseseră trimiși erau din partea
fariseilor.
25 Ei L-au întrebat: "De ce deci botezi, dacă nu
ești nici Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?"

26 Ioan le-a răspuns: “Eu botez în apă,
dar în mijlocul vostru este Unul pe care nu-L
cunoașteți.
27 El este cel care vine după mine, care este
preferat înaintea mea, căruia nu sunt vrednic
să-i dezleg cureaua de la sandale.”
28 Aceste lucruri se întâmplau în Betania,
dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.
29 A doua zi, a văzut pe Isus venind la el și a zis:
“Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul
lumii!
30 Acesta este Acela despre care am spus:
“După mine vine un om care este preferat
înaintea mea, pentru că a fost înaintea mea”.
31 Eu nu-l cunoșteam, dar pentru aceasta am
venit botezând în apă, ca să fie descoperit lui
Israel.”
32 Ioan a depus mărturie și a zis: “Am văzut
Duhul Sfânt coborând din cer ca un porumbel și
a rămas peste El.
33 Eu nu l-am recunoscut, dar cel care m-a
trimis să botez în apă mi-a spus: “Pe oricine vei
vedea Duhul coborând și rămânând asupra lui,
acela este cel care botează în Duhul Sfânt.
34 Eu am văzut și am mărturisit că acesta este
Fiul lui Dumnezeu.”
35 A doua zi, Ioan, stând în picioare cu doi din
ucenicii săi,
36 s-a uitat la Isus, care mergea, și a zis: “Iată
Mielul lui Dumnezeu!”
37 Cei doi discipoli l-au auzit vorbind și l-au
urmat pe Isus.
38 Isus s-a întors și, văzându-i că îi urmăreau,
le-a zis: “Ce căutați?”

I-au zis: “Rabi” (adică, în traducere, Învățător), “unde stai?”.

39 Și le-a zis: “Veniți și vedeți.”

Au venit și au văzut unde stătea și au rămas cu el în acea zi. Era pe la ora zece.

40 Unul dintre cei doi care l-au auzit pe Ioan și l-au urmat a fost Andrei, fratele lui Simon Petru.

41 El l-a găsit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a spus: “L-am găsit pe Mesia!”. (ceea ce înseamnă, fiind interpretat, Hristos).

42 L-a adus la Isus. Isus s-a uitat la el și i-a spus: “Tu ești Simon, fiul lui Iona. Te vei numi Cefa” (ceea ce înseamnă, prin interpretare, Petru).

43 A doua zi, s-a hotărât să se ducă în Galileea și a găsit pe Filip. Isus i-a spus: “Urmează-mă”.

44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45 Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: “L-am găsit pe Acela despre care au scris Moise în Lege, dar și profeții: Iisus din Nazaret, fiul lui Iosif”.

46 Natanael I-a zis: “Poate ieși ceva bun din Nazaret?”

Filip i-a zis: “Vino și vezi”.

47 Isus a văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el: “Iată un israelit, în care nu este nici o înșelăciune!”

48 Natanael i-a zis: “De unde Mă cunoști?”

Isus i-a răspuns: “Înainte ca Filip să te cheme, când erai sub smochin, te-am văzut.”

49 Natanael I-a răspuns: “Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Tu ești Regele lui Israel!”

50 Isus i-a răspuns: “Pentru că ți-am spus: “Te-
am văzut sub smochin”, crezi tu? Vei vedea
lucruri mai mari decât acestea!”
51 El i-a zis: “Cu siguranță, vă spun tuturor că,
după aceea, veți vedea cerul deschis și îngerii
lui Dumnezeu urcând și coborând asupra Fiului
Omului.”

2

1 A treia zi, a fost o nuntă în Cana Galileii.
Mama lui Isus era acolo.
2 La nuntă a fost invitat și Isus, împreună cu
discipolii săi.
3 Când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a
spus: “Nu mai au vin”.
4 Isus i-a zis: “Femeie, ce are aceasta de-a face
cu tine și cu mine? Nu a venit încă ceasul Meu”.
5 Mama lui a zis slujitorilor: “Faceți tot ce vă
va spune.”
6 Și erau acolo șase vase de piatră pentru apă,
așezate după obiceiul iudeilor, care conțineau
câte doi sau trei metrii fiecare.
7 Isus le-a zis: “Umpleți vasele cu apă”. Și le-au
umplut până la refuz.
8 El le-a zis: “Acum scoateți puțin și duceți-l la
conducătorul sărbătorii.” Și au luat-o.
9 Când conducătorul ospățului a gustat apa
devenită acum vin și nu știa de unde provine
(dar servitorii care scoseseră apa știau), con-
ducătorul ospățului l-a chemat pe mire
10 și i-a spus: “Toată lumea să servească mai
întâi vinul bun, iar după ce oaspeții au băut din
belșug, apoi pe cel mai rău. Tu ai păstrat vinul
bun până acum!”.

11 Acest început al semnelor sale, Isus l-a
făcut în Cana Galileii și și-a dezvăluit gloria, iar
discipolii săi au crezut în el.
12 După aceea, S-a coborât în Capernaum,
împreună cu mama Sa, cu frații Săi și cu ucenicii
Săi, și au rămas acolo câteva zile.
13 Se apropia Paștele iudeilor, și Isus s-a suit la
Ierusalim.
14 A găsit în templu pe cei care vindeau boi, oi
și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând.
15 El a făcut un bici din funii și i-a alungat pe
toți din templu, atât pe oi, cât și pe boi; apoi
a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat
mesele.
16 Celor care vindeau porumbei le-a zis:
“Scoateți aceste lucruri de aici! Nu faceți din casa
Tatălui meu o piață!”
17 Ucenicii lui și-au amintit că era scris: “Zelul
pentru casa voastră mă va mânca”. ✡
18 Și Iudeii I-au răspuns: “Ce semn ne arăți,
dacă faci aceste lucruri?”
19 Isus le-a răspuns: “Distrugeți templul acesta
și în trei zile îl voi ridica.”
20 Iudeii ziceau: “A fost nevoie de patruzeci și
șase de ani ca să se zidească templul acesta! Îl
veți ridica voi în trei zile?”
21 Dar el a vorbit despre templul trupului său.
22 De aceea, când a înviat din morți, discipolii
lui și-au adus aminte că el spusese acest lucru și
au crezut în Scriptură și în cuvântul pe care îl
spusese Isus.

✡ **2:17** Psalmul 69:9

23 Când a fost la Ierusalim, în timpul sărbătorii
Paștelui, mulți au crezut în Numele Lui și au
văzut semnele pe care le făcea.
24 Dar Isus nu li s-a încredințat lor, pentru că
îi cunoștea pe toți
25 și pentru că nu avea nevoie ca cineva să dea
mărturie despre om, pentru că El însuși știa ce
este în om.

3

1 Și era un om dintre farisei, numit Nicodim,
un fruntaș al iudeilor.
2 El a venit la Isus noaptea și I-a zis: "Rabi,
știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu,
căci nimeni nu poate face aceste semne pe care
le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el."
3 Isus i-a răspuns: "Adevărat îți spun că, dacă
cineva nu se naște din nou, nu *poate vedea
Împărăția lui Dumnezeu."
4 Nicodim I-a zis: "Cum se poate naște un om
când este bătrân? Poate să intre a doua oară în
pântecele mamei sale și să se nască?"
5 Isus a răspuns: "Adevărat vă spun că, dacă
nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate
intra în Împărăția lui Dumnezeu.
6 Ceea ce este născut din carne este carne.
Ceea ce este născut din Spirit este spirit.
7 Nu vă mirați că v-am spus: "Trebuie să vă
nașteți din nou".
8 Vântul†suflă unde vrea, iar voi îi auziți

* **3:3** Cuvântul tradus "din nou" aici și în Ioan 3:7 (ἄνωθεν) înseamnă, de asemenea, "din nou" și "de sus". † **3:8** Același cuvânt grecesc (πνεῦμα) înseamnă vânt, suflare și duh.

sunetul, dar nu știți de unde vine și încotro se
îndreaptă. La fel este oricine este născut din
Spirit.”
9 Nicodim I-a răspuns: “Cum pot fi acestea?”
10 Isus i-a răspuns: “Ești tu învățătorul lui
Israel și nu înțelegi aceste lucruri?
11 Adevărat îți spun că noi spunem ceea ce știm
și dăm mărturie despre ceea ce am văzut, iar tu
nu primești mărturia noastră.
12 Dacă v-am spus lucruri pământești și nu
credeți, cum veți crede dacă vă voi spune lucruri
cerești?
13 Nimeni nu s-a înălțat la cer decât Cel care S-a
coborât din cer, Fiul Omului, care este în ceruri.
14 După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu,
tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul Omului,
15 pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci
să aibă viață veșnică.
16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu
lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu născut,‡
pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să
aibă viață veșnică.
17 Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în
lume ca să judece lumea, ci pentru ca lumea să
fie mântuită prin El.
18 Cine crede în El nu este judecat. Cel care nu
crede a fost deja judecat, pentru că nu a crezut în
numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.
19 Aceasta este judecata: că lumina a venit
în lume și oamenii au iubit mai degrabă

‡ **3:16** Expresia “unicul născut” provine din cuvântul grecesc “μονογενη”, care este uneori tradus prin “unicul născut” sau “unicul și unicul”.

întunericul decât lumina, pentru că faptele lor
erau rele.
20 Căci oricine face răul urăște lumina și nu
vine la lumină, ca să nu i se descopere faptele.
21 Dar cel care face adevărul vine la lumină,
pentru ca faptele lui să fie descoperite, ca să se
vadă că au fost făcute în Dumnezeu.”
22 După aceste lucruri, Isus a venit cu ucenicii
Săi în ținutul Iudeii. A rămas acolo cu ei și a
botezat.
23 Ioan boteza și el în Enon, lângă Salim,
pentru că acolo era multă apă. Ei au venit și
au fost botezați;
24 căci Ioan nu fusese încă aruncat în
închisoare.
25 De aceea, s-a iscat o dispută între discipolii
lui Ioan și unii iudei în legătură cu purificarea.
26 Aceștia au venit la Ioan și i-au zis: “Rabi, cel
care era cu tine dincolo de Iordan, despre care ai
mărturisit, iată că el botează și toată lumea vine
la el.”
27 Ioan a răspuns: “Nimic nu poate primi
omul, dacă nu-i este dat din cer.
28 Voi înșivă mărturisiți că am spus: “Nu eu
sunt Hristosul”, ci “Eu am fost trimis înaintea
lui”.
29 Cel care are mireasa este mirele; dar pri-
etenul mirelui, care stă în picioare și îl aude, se
bucură foarte mult din cauza glasului mirelui.
De aceea bucuria mea este deplină.
30 El trebuie să crească, dar eu trebuie să mă
micșorez.
31 “Cel ce vine de sus este mai presus de toate.
Cel care vine de pe pământ aparține pământului

și vorbește despre pământ. Cel care vine din cer
este mai presus de toate.
32 Ceea ce a văzut și a auzit, despre aceasta
mărturisește; și nimeni nu primește mărturia
lui.
33 Cel care a primit mărturia lui și-a pus
pecetea pe aceasta: Dumnezeu este adevărat.
34 Căci cel pe care l-a trimis Dumnezeu vor-
bește cuvintele lui Dumnezeu; căci Dumnezeu
dă Duhul fără măsură.
35 Tatăl îl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile
în mâna lui.
36 Cine crede în Fiul are viață veșnică, dar cine
nu§ ascultă de Fiul nu va vedea viața, ci mânia
lui Dumnezeu rămâne asupra lui.”

4

1 Când a aflat Domnul că fariseii au auzit că
Isus face și botează mai mulți ucenici decât Ioan
2 (deși nu Isus însuși boteza, ci ucenicii lui),
3 a părăsit Iudeea și s-a dus în Galileea.
4 Trebuia să treacă prin Samaria.
5 Și a ajuns la o cetate din Samaria, numită
Sihar, lângă parcela de pământ pe care Iacov o
dăduse fiului său Iosif.
6 Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, deci,
fiind obosit de drum, s-a așezat lângă fântână.
Era pe la ceasul al șaselea. *
7 O femeie din Samaria a venit să scoată apă.
Isus i-a zis: “Dă-mi să beau”.

---

§ **3:36** Același cuvânt poate fi tradus în acest context prin “nu ascultă” sau “nu crede”. * **4:6** prânz

8 Căci ucenicii Săi plecaseră în cetate să
cumpere mâncare.
9 Atunci femeia samariteancă i-a zis: “Cum se
face că Tu, care ești iudeu, ceri de la mine, o
samariteancă, să beau ceva?” (Căci iudeii nu au
de-a face cu samaritenii).
10 Isus i-a răspuns: “Dacă ai fi cunoscut darul
lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: “Dă-Mi
să beau”, L-ai fi rugat și El ți-ar fi dat apă vie.”
11 Femeia i-a zis: “Domnule, nu ai cu ce să scoți
apă, și fântâna este adâncă. Atunci de unde iei
apa aceea vie?
12 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacov,
care ne-a dat fântâna și a băut el însuși din ea,
la fel ca și copiii și vitele lui?”
13 Isus i-a răspuns: “Oricine va bea din apa
aceasta va înseta iarăși;
14 dar oricine va bea din apa pe care i-o voi da
Eu, nu va mai înseta niciodată, ci apa pe care i-o
voi da Eu va deveni în el un izvor de apă care
izvorăște pentru viața veșnică.”
15 Femeia I-a zis: “Dă-mi, Doamne, apa aceasta,
ca să nu-mi fie sete și să nu vin până aici ca să
beau.”
16 Isus i-a zis: “Du-te, cheamă pe bărbatul tău
și vino aici.”
17 Femeia a răspuns: “Nu am bărbat.”
Isus i-a zis: “Bine ai zis: “Nu am bărbat”,
18 căci ai avut cinci soți; și cel pe care-l ai
acum nu este bărbatul tău. Aceasta ai spus-o cu
adevărat”.
19 Femeia i-a zis: “Domnule, văd că ești
prooroc.

20 Părinții noștri s-au închinat în muntele
acesta, iar voi, iudeii, spuneți că în Ierusalim este
locul unde trebuie să se închine oamenii.”
21 Isus i-a zis: “Femeie, crede-mă, vine ceasul
când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu
vă veți închina Tatălui.
22 Voi vă închinați la ceea ce nu cunoașteți.
Noi ne închinăm la ceea ce cunoaștem, căci
mântuirea vine de la iudei.
23 Dar vine ceasul, și acum este, când
adevărații închinători se vor închina Tatălui în
duh și în adevăr, pentru că Tatăl caută astfel de
închinători pentru a fi închinătorii Lui.
24 Dumnezeu este duh, iar cei care i se închină
trebuie să se închine în duh și în adevăr.”
25 Femeia I-a zis: “Știu că vine Mesia, Cel ce
se numește Hristos.† Când va veni, ne va spune
toate lucrurile.”
26 Isus i-a zis: “Eu sunt Cel ce vorbește cu
tine.”
27 În clipa aceea au venit ucenicii Lui. Ei s-au
mirat că vorbea cu o femeie; dar nimeni nu i-
a întrebat: “Ce cauți?” sau “De ce vorbești cu
ea?”.
28 Femeia a lăsat vasul cu apă, s-a dus în cetate
și a spus oamenilor:
29 “Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce
am făcut. Poate fi acesta Hristosul?”
30 Ei au ieșit din cetate și veneau la el.

31 Între timp, ucenicii îl îndemnau, zicând:
“Rabi, mănâncă.”

---

† **4:25** “Mesia” (ebraică) și “Hristos” (greacă) înseamnă amândouă “Unsul”.

32 Dar El le-a zis: “Am de mâncat o mâncare
de care voi nu știți.”
33 Și ucenicii ziceau unul către altul: “I-a adus
cineva ceva de mâncare?”
34 Isus le-a zis: “Hrana Mea este să fac voia
Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.
35 Nu spuneți voi: “Mai sunt încă patru luni
până la seceriș?”? Iată, vă spun: ridicați-vă ochii
și priviți câmpurile, că ele sunt deja albe pentru
seceriș.
36 Cel care seceră primește plata și culege
roade pentru viața veșnică, pentru ca atât cel
care seamănă, cât și cel care seceră să se bucure
împreună.
37 Căci în aceasta este adevărată zicala: “Unul
seamănă, iar altul culege”.
38 Eu v-am trimis să secerați ceea ce nu ați
muncit. Alții au muncit, iar tu ai intrat în munca
lor.”
39 Mulți samariteni din cetatea aceea au
crezut în El, din pricina cuvântului femeii care
mărturisea: “El mi-a spus tot ce am făcut.”
40 Când au venit la el, samaritenii l-au rugat să
rămână cu ei. El a rămas acolo două zile.
41 Mulți alții au crezut datorită cuvântului lui.
42 Ei i-au spus femeii: “Acum credem, nu din
cauza vorbelor tale, ci pentru că am auzit cu
ochii noștri și știm că acesta este cu adevărat
Hristosul, Mântuitorul lumii.”
43 După cele două zile, a ieșit de acolo și s-a dus
în Galileea.
44 Căci Isus însuși a mărturisit că un profet nu
are onoare în țara sa.

45 Când a ajuns în Galileea, galileenii L-au
primit, după ce au văzut tot ce făcuse la
Ierusalim la sărbătoare, căci și ei mergeau la
sărbătoare.
46 Isus a venit deci din nou la Cana Galileii,
unde a transformat apa în vin. Era un nobil al
cărui fiu era bolnav la Capernaum.
47 Când a auzit că Isus a ieșit din Iudeea în
Galileea, s-a dus la el și l-a rugat să se coboare
și să-i vindece fiul, căci era la un pas de moarte.
48 Isus i-a zis: "Dacă nu vei vedea semne și
minuni, nu vei crede nicidecum".
49 Și nobilul i-a zis: "Domnule, coboară-te,
până nu moare copilul meu."
50 Isus i-a zis: "Du-te și mergi. Fiul tău
trăiește". Omul a crezut cuvântul pe care i-l
spusese Isus și a plecat.
51 Pe când cobora, l-au întâlnit slujitorii lui și
i-au raportat: "Fiul tău trăiește!"
52 Și i-a întrebat pe ei la ce oră a început să
se facă bine. Ei i-au spus deci: "Ieri, în ceasul al
șaptelea,‡ febra l-a lăsat."
53 Astfel, tatăl a știut că a fost în ceasul acela în
care Isus i-a spus: "Fiul tău trăiește." El a crezut,
ca și toată casa lui.
54 Acesta este iarăși al doilea semn pe care l-a
făcut Isus, după ce a ieșit din Iudeea în Galileea.

5

1 După aceste lucruri, a fost o sărbătoare a
iudeilor, și Isus s-a suit la Ierusalim.

‡ **4:52** 1:00 p.m.

2 În Ierusalim, lângă poarta oilor, se află un
bazin care se numește în ebraică "Betesda",
având cinci pridvoare.
3 În acestea zăcea o mare mulțime de bolnavi,
orbi, șchiopi sau paralizați, care așteptau să se
miște apa;
4 pentru că un înger se cobora în anumite
momente în bazin și agita apa. Cel care intra
primul în bazin, după ce se agita apa, era
vindecat de orice boală pe care o avea. *
5 Era acolo un om care era bolnav de treizeci
și opt de ani.
6 Când Isus l-a văzut zăcând acolo și a știut că
era bolnav de multă vreme, l-a întrebat: "Vrei
să te faci sănătos?"
7 Și bolnavul i-a răspuns: "Domnule, nu am pe
nimeni care să mă bage în bazin când se agită
apa, ci, în timp ce vin, altul coboară înaintea
mea."
8 Isus i-a zis: "Scoală-te, ia-ți rogojina și
umblă."
9 Îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat roata
și a mers.
În ziua aceea era Sabat.
10 Și iudeii au zis către cel vindecat: "Este
Sabat. Nu-ți este îngăduit să cari covorul".
11 El le-a răspuns: "Cel ce m-a făcut sănătos
mi-a zis: "Ia-ți roata și umblă!""
12 Și L-au întrebat: "Cine este omul care ți-a
zis: "Ia-ți roata și umblă"?"

---

* **5:4** NU omite de la "așteptând" din versetul 3 până la sfârșitul versetului 4.

13 Dar cel vindecat nu știa cine era, pentru că
Isus se retrăsese, fiindcă era mulțime în locul
acela.
14 După aceea, Isus l-a găsit în templu și i-a zis:
"Iată că te-ai făcut sănătos. Nu mai păcătui, ca
să nu ți se întâmple nimic mai rău."

15 Omul s-a dus și a spus iudeilor că Isus îl
făcuse sănătos.
16 Din această cauză, iudeii l-au prigonit pe
Isus și căutau să-L omoare, pentru că făcea
aceste lucruri în ziua de Sabat.
17 Dar Isus le-a răspuns: "Tatăl Meu lucrează
încă, așa că lucrez și eu."

18 De aceea iudeii căutau cu atât mai mult să-
L omoare, cu cât nu numai că a călcat Sabatul,
dar a și numit pe Dumnezeu Tatăl său, făcându-
se pe sine egal cu Dumnezeu.
19 Isus le-a răspuns: "Adevărat, vă spun că
Fiul nu poate face nimic de la sine, ci doar ceea
ce vede pe Tatăl făcând. Căci tot ceea ce face El,
face și Fiul la fel.
20 Căci Tatăl are afecțiune pentru Fiul și îi arată
toate lucrurile pe care le face el însuși. Îi va
arăta lucrări mai mari decât acestea, ca să vă
minunați.
21 Căci, după cum Tatăl înviază morții și le dă
viață, tot așa și Fiul dă viață oricui dorește.
22 Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a dat toată
judecata Fiului,
23 pentru ca toți să cinstească pe Fiul, așa cum
cinstesc pe Tatăl. Cine nu-l onorează pe Fiul, nu-l
onorează pe Tatăl care l-a trimis.

24 “Adevărat vă spun că cine ascultă cuvântul
Meu și crede pe Cel ce M-a trimis pe Mine are
viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut
din moarte la viață.
25 Adevărat vă spun că vine ceasul, și acum
este, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui
Dumnezeu, iar cei ce-l vor auzi vor trăi.
26 Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot
așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine.
27 I-a dat, de asemenea, autoritatea de a face
judecată, pentru că este fiu al omului.
28 Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul
în care toți cei care sunt în morminte vor auzi
glasul lui
29 și vor ieși: cei care au făcut binele, la
învierea vieții, iar cei care au făcut răul, la
învierea judecății.
30 Eu nu pot de la mine însumi să fac nimic.
Cum aud, judec; și judecata mea este dreaptă,
pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui meu
care m-a trimis.
31 Dacă mărturisesc despre mine însumi,
mărturia mea nu este valabilă.
32 Cel care depune mărturie despre mine este
altul. Știu că mărturia pe care o depune el
despre mine este adevărată.
33 Tu ai trimis la Ioan și el a mărturisit
adevărul.
34 Dar mărturia pe care o primesc eu nu vine
de la om. Totuși, spun aceste lucruri pentru ca
voi să fiți mântuiți.
35 El era lampa aprinsă și strălucitoare și voi
ați vrut să vă bucurați pentru o vreme de lumina

lui.
36 Dar mărturia pe care o am eu este mai mare
decât cea a lui Ioan; pentru că lucrările pe care
Tatăl mi-a dat să le îndeplinesc, chiar lucrările
pe care le fac eu, mărturisesc despre mine că
Tatăl m-a trimis.
37 Însuși Tatăl, care m-a trimis, a mărturisit
despre mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea și
nici nu i-ați văzut forma.
38 Nu aveți cuvântul lui care trăiește în voi,
pentru că nu credeți în cel pe care l-a trimis.

39 Voi cercetați Scripturile, pentru că credeți că
în ele aveți viața veșnică; și acestea sunt cele ce
mărturisesc despre Mine.
40 Și totuși nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți
viața.
41 Eu nu primesc slavă de la oameni.
42 Dar vă cunosc pe voi, că nu aveți în voi însăvă
dragostea lui Dumnezeu.
43 Eu am venit în numele Tatălui Meu, și voi
nu Mă primiți. Dacă vine altul în numele lui, îl
veți primi.
44 Cum puteți crede voi, care primiți slavă unii
de la alții, iar voi nu căutați slava care vine de
la singurul Dumnezeu?

45 “Să nu credeți că vă voi acuza la Tatăl. Este
unul care vă acuză, chiar Moise, în care v-ați pus
nădejdea.
46 Căci, dacă l-ați crede pe Moise, m-ați crede
și pe mine, căci el a scris despre mine.
47 Dardacă nu credeți scrierile lui, cum veți
crede cuvintele mele?”.

6

1 După acestea, Isus a plecat de cealaltă parte a
Mării Galileii, care se numește Marea Tiberiadei.
2 O mare mulțime de oameni Îl urmau, pentru
că vedeau semnele pe care le făcea asupra celor
bolnavi.
3 Isus s-a urcat pe munte și a șezut acolo cu
discipolii Săi.
4 Se apropia Paștele, sărbătoarea iudeilor.
5 Isus, ridicându-și ochii și văzând că o mare
mulțime venea la El, a zis lui Filip: "De unde
vom cumpăra pâine, ca să mănânce aceștia?"
6 A spus aceasta ca să-l pună la încercare, căci
știa el însuși ce va face.

7 Filip i-a răspuns: "Nu le ajunge pâinea de
două sute de denari*, ca să primească fiecare din
ei câte puțin."

8 Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui
Simon Petru, i-a zis:
9 "Este aici un băiat care are cinci pâini de orz
și doi pești; dar ce sunt aceștia între atâția?"

10 Isus a zis: "Fă să șadă poporul." Or, în locul
acela era multă iarbă. Deci oamenii au luat loc,
în număr de aproximativ cinci mii.
11 Isus a luat pâinile și, după ce a mulțumit, a
împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce stăteau
jos, la fel și din pește, atât cât au dorit.

---

* **6:7** Un denar era o monedă de argint care valora aproximativ o zi de salariu pentru un muncitor agricol, astfel că 200 de denari ar reprezenta între 6 și 7 luni de salariu.

12 După ce s-au săturat, a zis ucenicilor Săi:
“Adunați bucățile rămase, ca să nu se piardă
nimic.”
13 Ei le-au adunat și au umplut douăsprezece
coșuri cu bucățile rupte din cele cinci pâini de
orz, care rămăseseră de la cei care mâncaseră.
14 De aceea, când a văzut poporul semnul pe
care-l făcea Isus, a zis: “Acesta este cu adevărat
profetul care vine în lume.”
15 Isus, deci, dându-și seama că sunt pe cale să
vină și să îl ia cu forța ca să îl facă rege, s-a retras
din nou pe munte, de unul singur.

16 Când s-a făcut seară, ucenicii Lui s-au
coborât la mare.
17 S-au urcat în corabie și se îndreptau peste
mare spre Capernaum. Era deja întuneric și Isus
nu venise la ei.
18 Marea era agitată de un vânt mare care
sufla.
19 După ce au vâslit, așadar, vreo douăzeci
și cinci sau treizeci de stadii,† au văzut pe Isus
mergând pe mare‡ și apropiindu-se de barcă; și
s-au temut.
20 Dar El le-a zis: “Eu sunt;§ nu vă temeți.”
21 Ei au fost deci dispuși să îl primească în
barcă. Imediat, barca a ajuns la țărmul spre care
se îndreptau.

22 A doua zi, mulțimea care stătea de cealaltă
parte a mării a văzut că nu mai era acolo
altă corabie decât cea în care se îmbarcaseră

† **6:19** 25 și 30 de stadii înseamnă aproximativ 5 până la 6 kilometri sau aproximativ 3 până la 4 mile. ‡ **6:19** Vezi Iov 9:8 § **6:20** sau, EU SUNT

ucenicii Lui și că Isus nu intrase cu ucenicii Lui
în corabie, ci ucenicii Lui plecaseră singuri.
23 Cu toate acestea, niște bărci venite din-
spre Tiberiada s-au apropiat de locul unde
mâncaseră pâinea după ce Domnul a mulțumit.
24 Așadar, când mulțimea a văzut că Isus și
discipolii lui nu erau acolo, s-a urcat ea însăși
în bărci și a venit la Capernaum, căutându-l pe
Isus.
25 Când L-au găsit pe partea cealaltă a mării,
L-au întrebat: "Rabi, când ai venit aici?"
26 Isus le-a răspuns: "Adevărat vă spun că Mă
căutați, nu pentru că ați văzut semne, ci pentru
că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.
27 Nu lucrați pentru hrana care piere, ci pentru
hrana care rămâne pentru viața veșnică, pe care
v-o va da Fiul Omului. Căci Dumnezeu Tatăl l-a
pecetluit."
28 Și I-au zis: "Ce trebuie să facem ca să lucrăm
lucrările lui Dumnezeu?"
29 Isus le-a răspuns: "Aceasta este lucrarea lui
Dumnezeu: să credeți în Cel pe care L-a trimis
El."
30 Și I-au zis: "Ce faci Tu ca semn, ca să te
vedem și să te credem? Ce lucrare faci tu?
31 Părinții noștri au mâncat mană în pustiu.
După cum este scris: "Le-a dat să mănânce pâine
din cer"." *†
32 Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că nu
Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă
adevărata pâine din cer.

---

* **6:31** greacă și în ebraică se folosește același cuvânt pentru "cer", "ceruri", "cer" și "aer". † **6:31** Exodul 16:4; Neemia 9:15; Psalmul 78:24-25

33 Căci pâinea lui Dumnezeu este cea care se
coboară din cer și dă viață lumii.”
34 Și I-au zis: “Doamne, dă-ne totdeauna
pâinea aceasta.”
35 Isus le-a zis: “Eu sunt pâinea vieții. Cine
vine la mine nu va flămânzi și cine crede în mine
nu va înseta niciodată.
36 Dar v-am spus că m-ați văzut și totuși nu
credeți.
37 Toți cei pe care mi-i dă Tatăl vor veni la
mine. Pe cel care vine la mine nu-l voi da afară
în niciun fel.
38 Căci Eu m-am coborât din cer, nu ca să fac
voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis.
39 Aceasta este voia Tatălui Meu care m-a
trimis: ca din toți cei pe care Mi i-a dat să nu
pierd nimic, ci să-i înviez în ziua de apoi.
40 Aceasta este voia Celui care m-a trimis: ca
oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viața
veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”
41 De aceea Iudeii cârteau împotriva Lui, pen-
tru că zicea: “Eu sunt pâinea care S-a pogorât
din cer”.
42 Ei ziceau: “Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif,
al cărui tată și mamă îi știm? Cum de spune
atunci: “Eu am coborât din cer?”?”
43 De aceea Isus le-a răspuns: “Nu vă certați
între voi.
44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l
atrage Tatăl care M-a trimis; și Eu îl voi învia
în ziua de apoi.
45 Este scris în profeți: “Toți vor fi învățați de
Dumnezeu”. ‡De aceea, oricine aude de la Tatăl

‡ **6:45** Isaia 54:13

și a învățat, vine la mine.
46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, decât cel care
vine de la Dumnezeu. El l-a văzut pe Tatăl.
47 Adevărat, vă spun, cel ce crede în Mine are
viața veșnică.
48 Eu sunt pâinea vieții.
49 Părinții voștri au mâncat mană în pustiu și
au murit.
50 Aceasta este pâinea care se coboară din cer,
ca oricine să mănânce din ea și să nu moară.
51 Eu sunt pâinea vie care s-a coborât din cer.
Dacă cineva mănâncă din pâinea aceasta, va trăi
în veci. Da, pâinea pe care o voi da pentru viața
lumii este carnea mea."
52 Și iudeii se certau între ei, zicând: "Cum ne
va da Acesta să mâncăm carnea Lui?"
53 Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă nu
mâncați carnea Fiului Omului și nu beți sângele
Lui, nu aveți viață în voi înșivă.
54 Cine mănâncă carnea Mea și bea sângele
Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua
de apoi.
55 Căci carnea Mea este cu adevărat hrană și
sângele Meu este cu adevărat băutură.
56 Cine mănâncă carnea Mea și bea sângele
Meu trăiește în Mine și Eu în el.
57 După cum Tatăl cel viu m-a trimis pe mine
și eu trăiesc datorită Tatălui, tot așa și cel care
se hrănește din mine va trăi datorită mie.
58 Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer
— nu cum au mâncat părinții noștri mana și au
murit. Cel care mănâncă această pâine va trăi în
veci."

59 El spunea aceste lucruri în sinagogă, pe când
învăța în Capernaum.
60 De aceea mulți dintre ucenicii Lui, auzind
aceasta, au zis: “Greu este să spui aceasta! Cine
poate să o asculte?”
61 Dar Isus, știind că ucenicii Săi murmurau
din pricina aceasta, le-a zis: “Oare vă împiedică
aceasta?
62 Atunci, dacă ați vrea să vedeți pe Fiul Omu-
lui înălțându-se la locul unde era mai înainte?
63 Spiritul este cel care dă viață. Carnea nu
folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le spun
sunt spirit și sunt viață.
64 Dar sunt unii dintre voi care nu cred.”
Pentru că Isus știa de la început cine sunt cei
care nu credeau și cine sunt cei care aveau să-l
trădeze.
65 El a spus: “De aceea v-am spus că nimeni nu
poate veni la mine, dacă nu-i este dat de Tatăl
meu.”
66 Mulți din ucenicii Lui s-au întors și nu mai
umblau cu El.
67 Isus le-a zis deci celor doisprezece: “Nu
cumva vreți și voi să plecați?”
68 Simon Petru I-a răspuns: “Doamne, la cine
să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.
69 Noi am ajuns să credem și să știm că Tu ești
Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”
70 Isus le-a răspuns: “Nu v-am ales Eu pe
voi, cei doisprezece, și unul dintre voi este un
diavol?”
71 Și vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscar-
ioteanul, căci el era cel care avea să-L trădeze,
fiind unul dintre cei doisprezece.

7

1 După acestea, Isus umbla prin Galileea, căci
nu voia să umble în Iudeea, pentru că iudeii
căutau să-L omoare.
2 Or, sărbătoarea iudeilor, sărbătoarea
Bobotezei, era aproape.
3 Frații Lui i-au zis: “Pleacă de aici și du-te în
Iudeea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările pe care
le faci.
4 Căci nimeni nu face nimic în secret, în timp
ce caută să fie cunoscut în mod deschis. Dacă tu
faci aceste lucruri, descoperă-te lumii.”
5 Căci nici măcar frații lui nu credeau în el.

6 Atunci Isus le-a zis: “Încă nu a venit vremea
Mea, dar vremea voastră este totdeauna gata.
7 Lumea nu vă poate urî pe voi, dar pe Mine
Mă urăște, pentru că Eu mărturisesc despre ea
că faptele ei sunt rele.
8 Voi vă urcați la ospăț. Eu nu mă sui încă la
acest ospăț, pentru că timpul meu nu s-a împlinit
încă.”

9 După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în
Galileea.
10 Când frații lui s-au suit la ospăț, s-a suit și el,
dar nu în public, ci ca în secret.
11 Iudeii îl căutau deci la ospăț și întrebau:
“Unde este?”
12 Și a fost multă murmurare în mulțime cu
privire la el. Unii spuneau: “Este un om bun”.
Alții spuneau: “Nu-i așa, dar el duce mulțimea
în rătăcire”.
13 Totuși, nimeni nu vorbea deschis despre el,
de frica iudeilor.

14 Dar, când era deja mijlocul sărbătorii, Isus
s-a urcat în templu și învăța.
15 Iudeii se mirau deci și ziceau: “Cum de știe
acesta litere, fără să fi fost educat niciodată?”
16 Isus le-a răspuns: “Nu a Mea este învățătura
Mea, ci a Celui ce M-a trimis.
17 Dacă cineva vrea să facă voia Lui, va
cunoaște învățătura, dacă este de la Dumnezeu
sau dacă vorbesc de la mine însumi.
18 Cine vorbește de la sine caută propria slavă,
dar cine caută slava celui care l-a trimis pe el este
adevărat și nu există nedreptate în el.
19 Nu v-a dat Moise Legea, și totuși niciunul
dintre voi nu respectă Legea? De ce căutați să
mă omorâți?”
20 Mulțimea a răspuns: “Ai un demon! Cine
caută să te ucidă?”
21 Isus le-a răspuns: “Eu am făcut o singură
lucrare și voi toți vă mirați de ea.
22 Moise v-a dat circumcizia (nu că ar fi de la
Moise, ci de la părinți) și în Sabat circumcideți
un băiat.
23 Dacă un băiat primește circumcizia în Sabat,
ca să nu se încalce Legea lui Moise, vă supărați
pe Mine pentru că am făcut un om complet
sănătos în Sabat?
24 Nu judecați după aparențe, ci judecați cu
dreaptă judecată.”
25 De aceea, unii din cei din Ierusalim au zis:
“Nu cumva nu este acesta pe care caută să-L
omoare?
26 Iată că el vorbește deschis, și ei nu-i spun
nimic. Se poate oare ca într-adevăr conducătorii
să știe că acesta este cu adevărat Hristosul?

27 Totuși, noi știm de unde vine omul acesta,
dar când va veni Hristosul, nimeni nu va ști de
unde vine.”
28 Isus a strigat în templu, învățând și zicând:
“Voi Mă cunoașteți și știți de unde sunt. Eu n-am
venit de la mine însumi, ci Cel care m-a trimis
este adevărat, pe care voi nu-l cunoașteți.
29 Îl cunosc, pentru că Eu sunt de la El și El m-a
trimis.”
30 Au căutat deci să-L prindă, dar nimeni n-a
pus mâna pe El, pentru că nu venise încă ceasul
Lui.
31 Dar, din mulțime, mulți au crezut în El. Ei
spuneau: “Când va veni Hristosul, nu va face
mai multe semne decât cele pe care le-a făcut
acesta, nu-i așa?”
32 Fariseii au auzit mulțimea murmurând
aceste lucruri despre el și preoții cei mai de
seamă și fariseii au trimis ofițeri ca să-l aresteze.
33 Atunci Isus a zis: “Mai stau puțin cu voi, apoi
Mă duc la Cel ce M-a trimis.
34 Mă veți căuta și nu mă veți găsi. Nu puteți
veni acolo unde sunt eu.”
35 Și iudeii ziceau între ei: “Unde se va duce
omul acesta, ca să nu-l găsim? Se va duce oare
în Dispersia dintre greci și îi va învăța pe greci?
36 Ce este cuvântul acesta pe care l-a spus: “Mă
veți căuta și nu Mă veți găsi” și “Unde sunt Eu,
nu puteți veni”?”

37 În ultima și cea mai mare zi a praznicului,
Isus, stând în picioare, a strigat: “Dacă însetează
cineva, să vină la Mine și să bea!

38 Cine crede în mine, după cum spune Scriptura, dinlăuntrul lui vor curge râuri de apă vie.”
39 Dar a spus următoarele despre Duhul Sfânt,
pe care urmau să-l primească cei care credeau în
el. Căci Duhul Sfânt nu fusese încă dat, pentru
că Isus nu fusese încă glorificat.
40 Mulți din mulțime, auzind aceste cuvinte,
ziceau: “Acesta este cu adevărat proorocul”.
41 Alții ziceau: “Acesta este Hristosul”. Dar unii
ziceau: “Ce, oare Hristosul vine din Galileea?
42 Nu a spus oare Scriptura că Hristosul vine
din neamul* lui David și† din Betleem,‡ satul în
care era David?”
43 Și s-a creat o dezbinare în mulțime din cauza
lui.
44 Unii dintre ei ar fi vrut să-l aresteze, dar
nimeni nu a pus mâna pe el.
45 Ofițerii au venit deci la preoții cei mai de
seamă și la farisei, care i-au întrebat: “De ce nu
l-ați adus?”
46 Ofițerii au răspuns: “Nimeni n-a vorbit
vreodată ca omul acesta!”
47 Fariseii le-au răspuns: “Nu cumva și voi
sunteți rătăciți?
48 A crezut oare vreunul dintre dregători sau
vreunul dintre farisei în el?
49 Dar mulțimea aceasta care nu cunoaște
Legea este blestemată.”
50 Nicodim, care venise noaptea la El, fiind
unul dintre ei, le-a zis:
51 “Oare legea noastră judecă pe cineva dacă
nu-l aude mai întâi și nu știe ce face?”

---

* **7:42** sau, sămânță † **7:42** 7:42 2 Samuel 7:12 ‡ **7:42** Mica 5:2

52 Ei I-au răspuns: “Și Tu ești din Galileea?
Caută și vezi că din Galileea nu s-a ridicat niciun
profet.” §
53 Fiecare s-a dus la casa lui,

8

1 Dar Isus s-a dus pe Muntele Măslinilor.
2 Și, dis-de-dimineață, a intrat din nou în
Templu și tot poporul a venit la El. El a șezut
jos și i-a învățat.
3 Cărturarii și fariseii au adus o femeie prinsă
în adulter. După ce au așezat-o la mijloc,
4 i-au spus: “Învățătorule, am găsit-o pe
această femeie în adulter, chiar în flagrant.
5 Or, în legea noastră, Moise ne-a poruncit
să ucidem cu pietre astfel de femei.* Ce spui,
așadar, despre ea?”
6 Ei au spus aceasta punându-l la încercare, ca
să aibă de ce să-l acuze.
Dar Isus s-a aplecat și a scris cu degetul pe
pământ.
7 Dar, când ei continuau să-L întrebe, El și-a
ridicat privirea și le-a zis: “Cine dintre voi este
fără de păcat, să arunce primul cu piatra în ea.”
8 Și iarăși s-a aplecat și a scris cu degetul pe
pământ.
9 Când au auzit, ei, încredințați de conștiința
lor, au ieșit unul câte unul, începând de la cel
mai bătrân până la cel din urmă. Isus a rămas
singur cu femeia acolo unde era, în mijloc.

---

§ **7:52** Vezi Isaia 9:1; Matei 4:13-16 * **8:5** Leviticul 20:10; Deuteronomul 22:22

10 Isus, ridicându-se în picioare, a văzut-o și a
zis: “Femeie, unde sunt acuzatorii tăi? Nu te-a
condamnat nimeni?”.
11 Ea a răspuns: “Nimeni, Doamne.”
Isus a spus: “Nici Eu nu vă condamn. Mergeți
pe drumul vostru. De acum încolo, să nu mai
păcătuiești”. †
12 Isus le-a vorbit din nou, zicând: “Eu sunt
lumina lumii.‡ Cine Mă urmează pe Mine nu va
umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții."
13 Fariseii I-au zis: “Tu mărturisești despre
tine însuți. Mărturia ta nu este valabilă”.
14 Isus le-a răspuns: “Chiar dacă mărturisesc
despre mine însumi, mărturia mea este
adevărată, căci eu știu de unde am venit și
unde mă duc; dar voi nu știți de unde am venit
și unde mă duc.
15 Voi judecați după trup. Eu nu judec pe
nimeni.
16 Chiar dacă judec, judecata mea este
adevărată, pentru că nu sunt singur, ci sunt cu
Tatăl care m-a trimis.
17 De asemenea, este scris în legea voastră că
mărturia a doi oameni este valabilă. §
18 Eu sunt cel care mărturisește despre mine
însumi, iar Tatăl care m-a trimis mărturisește
despre mine.”
19 Și I-au zis: “Unde este Tatăl Tău?”

---

† **8:11** NU include Ioan 7:53-Ioan 8:11, dar pune paranteze în jurul ei pentru a indica faptul că criticii textuali aveau mai puțină încredere în faptul că acesta era original. ‡ **8:12** Isaia 60:1
§ **8:17** Deuteronomul 17:6; 19:15

Isus a răspuns: “Nu Mă cunoașteți nici pe
Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște
pe Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu.”
20 Isus a rostit aceste cuvinte în vistierie, în
timp ce învăța în templu. Dar nimeni nu l-a
arestat, pentru că nu venise încă ceasul lui.
21 Isus le-a spus deci din nou: “Mă duc, și voi
mă veți căuta și veți muri în păcatele voastre.
Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”.

22 Iudeii ziceau: “Oare se va omorî El însuși,
pentru că zice: “Unde Mă duc Eu, voi nu puteți
veni”?”

23 El le-a zis: “Voi sunteți de jos. Eu sunt de
sus. Voi sunteți din lumea aceasta. Eu nu sunt
din lumea aceasta.
24 De aceea v-am spus că veți muri în păcatele
voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți
muri în păcatele voastre.”

25 Și I-au zis: “Cine ești Tu?”

Isus le-a spus: “Exact ceea ce v-am spus de la
început.
26 Am multe lucruri de spus și de judecat cu
privire la voi. Totuși, cel care m-a trimis este
adevărat; și lucrurile pe care le-am auzit de la
el, acestea le spun lumii.”

27 Ei nu înțelegeau că El le vorbea despre
Tatăl.
28 Isus le-a zis deci: “Când veți ridica pe Fiul
Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt El și
nu fac nimic de la mine însumi, ci spun aceste
lucruri așa cum M-a învățat Tatăl Meu.

29 Cel care m-a trimis este cu mine. Tatăl nu
m-a lăsat singur, pentru că eu fac întotdeauna
lucrurile care îi sunt plăcute.”

30 Pe când vorbea El aceste lucruri, mulți au
crezut în El.
31 Isus a zis deci iudeilor care crezuseră în
El: “Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți cu
adevărat ucenicii Mei.
32 Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va
face liberi.”
33 Ei i-au răspuns: “Noi suntem urmașii lui
Avraam și n-am fost niciodată robi nimănui.
Cum spui tu: “Veți fi liberi”?”

34 Isus le-a răspuns: “Adevărat vă spun
că oricine săvârșește un păcat este robul
păcatului.
35 O roabă nu locuiește în casă pentru tot-
deauna. Un fiu rămâne pentru totdeauna.
36 Așadar, dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu
adevărat liberi.
37 Știu că sunteți urmașii lui Avraam, dar voi
căutați să mă omorâți, pentru că cuvântul meu
nu-și găsește locul în voi.
38 Eu spun lucrurile pe care le-am văzut la
Tatăl meu, iar voi faceți și voi lucrurile pe care
le-ați văzut la tatăl vostru.”

39 Ei i-au răspuns: “Tatăl nostru este Avraam.”

Isus le-a zis: “Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați
face faptele lui Avraam.
40 Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un
om care v-a spus adevărul pe care l-am auzit de
la Dumnezeu. Avraam nu a făcut asta.
41 Voi faceți faptele tatălui vostru.”

Ei i-au spus: “Noi nu ne-am născut din imoralitate sexuală. Noi avem un singur Tată, Dumnezeu”.

42 Isus le-a zis: “Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, M-ați iubi, căci Eu am ieșit și am venit de la Dumnezeu. Căci nu am venit de la mine însumi, ci el m-a trimis.
43 De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți auzi cuvântul meu.
44 Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul, și vreți să împliniți dorințele tatălui vostru. El a fost ucigaș de la început și nu stă în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește de unul singur, căci este un mincinos și tatăl minciunii.
45 Dar pentru că spun adevărul, voi nu mă credeți.
46 Care dintre voi mă convinge de păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?
47 Cine este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. De aceea voi nu auziți, pentru că nu sunteți din Dumnezeu.”

48 Atunci Iudeii I-au răspuns: “Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai un demon?”

49 Isus a răspuns: “Eu nu am niciun demon, dar Eu Îl cinstesc pe Tatăl Meu, iar voi Mă necinstiți.
50 Dar eu nu caut gloria mea. Există cineva care caută și judecă.
51 Mai mult ca sigur, vă spun că, dacă o persoană respectă cuvântul meu, nu va vedea niciodată moartea.”

52 Atunci iudeii i-au zis: “Acum știm că ai un
demon. Avraam a murit, ca și profeții, iar tu
spui: “Dacă un om păzește cuvântul Meu, nu va
gusta niciodată moartea”.
53 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam,
care a murit? Profeții au murit. Cine te dai tu
drept cine ești?”.
54 Isus a răspuns: “Dacă mă slăvesc pe mine
însumi, slava mea nu este nimic. Cel care mă
slăvește pe mine este Tatăl meu, despre care voi
spuneți că este Dumnezeul nostru.
55 Voi nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl cunosc.
Dacă aș spune: “Nu-l cunosc”, aș fi ca voi, un
mincinos. Dar eu îl cunosc și îi respect cuvântul.
56 Tatăl vostru Avraam s-a bucurat să vadă ziua
mea. A văzut-o și s-a bucurat”.
57 Și Iudeii i-au zis: “Nu ești încă în vârstă de
cincizeci de ani! L-ai văzut tu pe Avraam?”
58 Isus le-a zis: “Adevărat vă spun că, înainte
ca Avraam să fi existat, EU SUNT.”
59 Și au luat pietre ca să arunce în El; dar Isus
S-a ascuns și a ieșit din templu, trecând prin
mijlocul lor, și a trecut pe lângă ei.

9

1 Pe când trecea pe acolo, a văzut un om orb
din naștere.
2 Ucenicii Lui l-au întrebat: “Rabi, cine a
păcătuit, omul acesta sau părinții lui, de s-a
născut orb?”
3 Isus a răspuns: “Omul acesta n-a păcătuit,
nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările
lui Dumnezeu.

4 Eu trebuie să lucrez lucrările celui care m-a
trimis, cât este ziuă. Se apropie noaptea, când
nimeni nu mai poate lucra.
5 Cât timp sunt în lume, eu sunt lumina lumii."
6 După ce a spus acestea, a scuipat pe pământ,
a făcut noroi cu saliva, a uns cu noroi ochii
orbului
7 și i-a spus: "Du-te și te spală în piscina din
Siloam" (care înseamnă "trimis"). El s-a dus, s-a
spălat și s-a întors văzând.

8 De aceea, vecinii și cei ce văzuseră mai
înainte că era orb, ziceau: "Nu este acesta cel
ce ședea și cerșea?"
9 Alții spuneau: "El este". Alții încă mai
spuneau: "Seamănă cu el".

El a spus: "Eu sunt".

10 Și ei Îl întrebau: "Cum ți s-au deschis ochii?"

11 El a răspuns: "Un om, numit Isus, a făcut
noroi, mi-a uns ochii și mi-a zis: "Du-te la iazul
din Siloam și te spală. Așa că m-am dus, m-am
spălat și am primit vederea."

12 Atunci l-au întrebat: "Unde este?"

El a spus: "Nu știu".

13 L-au dus pe cel orb la farisei.
14 Era Sabat când Isus a făcut noroiul și i-a
deschis ochii.
15 De aceea și fariseii l-au întrebat iarăși cum
și-a primit vederea. El le-a răspuns: "Mi-a pus
noroi pe ochi, m-am spălat și văd".

16 Și unii dintre farisei ziceau: "Omul acesta nu
este de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul."

Alții spuneau: “Cum poate un om păcătos să
facă asemenea semne?” Astfel, a fost dezbinare
între ei.
17 De aceea au întrebat iarăși pe orb: “Ce zici
despre El, pentru că ți-a deschis ochii?”
El a spus: “Este un profet”.
18 Iudeii n-au crezut despre El că fusese orb și
că și-a recăpătat vederea, până ce au chemat pe
părinții celui ce-și recăpătase vederea,
19 și i-au întrebat: “Acesta este fiul vostru,
despre care spuneți că s-a născut orb? Cum deci
vede acum?”
20 Părinții lui le-au răspuns: “Știm că acesta
este fiul nostru și că s-a născut orb;
21 dar nu știm cum vede acum, și nu știm cine
i-a deschis ochii. El este în vârstă. Întrebați-l pe
el. Va vorbi el însuși”.
22 Părinții lui au spus aceste lucruri pentru că
se temeau de iudei; căci iudeii se înțeleseseră
deja că, dacă cineva îl va recunoaște ca fiind
Hristos, va fi dat afară din sinagogă.
23 De aceea, părinții lui au spus: “El este major.
Întrebați-l”.
24 Și au chemat a doua oară pe orbul acela și
i-au zis: “Slăvește pe Dumnezeu. Știm că omul
acesta este un păcătos.”
25 El a răspuns: “Nu știu dacă este păcătos. Un
lucru știu însă: că, deși eram orb, acum văd.”
26 Și I-au zis iarăși: “Ce ți-a făcut? Cum ți-a
deschis ochii?”
27 El le-a răspuns: “V-am spus deja și nu m-ați
ascultat. De ce vreți să auziți din nou? Nu vreți
să deveniți și voi discipoli ai lui, nu-i așa?”

28 Ei l-au insultat și au zis: “Tu ești ucenicul
lui, iar noi suntem ucenicii lui Moise.
29 Noi știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise.
Dar în ceea ce-l privește pe acest om, nu știm de
unde vine.”
30 Omul le-a răspuns: “Ce minunat! Voi nu știți
de unde vine, și totuși mi-a deschis ochii.
31 Știm că Dumnezeu nu ascultă de păcătoși,
dar dacă cineva este închinător lui Dumnezeu și
face voia Lui, El îl ascultă.
32 De la începutul lumii nu s-a auzit niciodată
ca cineva să fi deschis ochii unui orb din naștere.
33 Dacă omul acesta nu era de la Dumnezeu,
nu putea face nimic.”

34 Ei I-au răspuns: “Tu, care te-ai născut cu
totul în păcate, ne înveți pe noi?” Atunci l-au
aruncat afară.
35 Isus a auzit că l-au dat afară și, găsindu-l, a
zis: “Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”
36 El a răspuns: “Cine este El, Doamne, ca să
cred în El?”
37 Isus i-a zis: “L-ați văzut amândoi și El este
Cel ce vorbește cu voi.”

38 El a zis: “Doamne, cred!” și s-a închinat lui.

39 Isus a zis: “Eu am venit în lumea aceasta ca
să fac judecată, ca cei ce nu văd să vadă, iar cei
ce văd să devină orbi.”
40 Fariseii care erau cu El, auzind aceste
lucruri, I-au zis: “Suntem și noi orbi?”

41 Isus le-a zis: “Dacă ați fi orbi, n-ați avea
nici un păcat; dar acum ziceți: “Vedem”. Prin
urmare, păcatul vostru rămâne.

10

1 “Adevărat vă spun că cel ce nu intră pe ușă
în staulul oilor, ci se urcă pe altă cale, este un hoț
și un tâlhar.
2 Dar cel care intră pe ușă este păstorul oilor.
3 Portarul îi deschide poarta, și oile ascultă
de glasul lui. El își cheamă oile pe nume și le
conduce afară.
4 Ori de câte ori își scoate oile, el merge
înaintea lor, și oile îl urmează, pentru că îi
cunosc glasul.
5 Ele nu vor urma nicidecum pe un străin,
ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul
străinilor.”
6 Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au
înțeles ce le spunea.

7 Isus le-a zis din nou: “Adevărat, adevărat vă
spun că Eu sunt ușa oilor.
8 Toți cei care au venit înaintea mea sunt hoți
și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.
9 Eu sunt ușa. Dacă intră cineva prin mine, va
fi mântuit, va intra și va ieși și va găsi pășune.
10 Hoțul vine numai ca să fure, să ucidă și să
distrugă. Eu am venit ca ei să aibă viață și să o
aibă din belșug.

11 “Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun
își dă viața pentru oi.
12 Cel care este angajat și nu păstor, care nu
este proprietarul oilor, vede lupul venind, lasă
oile și fuge. Lupul smulge oile și le împrăștie.
13 Salariatului fuge, pentru că este salariat și
nu are grijă de oi.

14 Eu sunt păstorul cel bun. Eu îmi cunosc pe
ale mele și sunt cunoscut de ale mele;
15 așa cum Tatăl mă cunoaște pe mine și eu îl
cunosc pe Tatăl. Eu îmi dau viața pentru oi.
16 Am și alte oi care nu sunt din turma aceasta.
Trebuie să le aduc și pe ele, și ele vor auzi glasul
meu. Ele vor deveni o singură turmă cu un
singur păstor.
17 De aceea mă iubește Tatăl, pentru că îmi dau
viața, ca să o iau din nou.
18 Nimeni nu mi-o ia, ci eu mi-o pun singur.
Eu am puterea să o dau și am puterea să o iau
din nou. Am primit această poruncă de la Tatăl
Meu."
19 De aceea s-a făcut iarăși dezbinare între
iudei din cauza acestor cuvinte.
20 Mulți dintre ei spuneau: "Are un demon și
este nebun! De ce îl ascultați?"
21 Alții au spus: "Acestea nu sunt spusele unuia
posedat de un demon. Nu este posibil ca un
demon să deschidă ochii unui orb, nu-i așa?"

22 Era Sărbătoarea Dedicării la Ierusalim.
23 Era iarnă, și Isus se plimba prin Templu, în
pridvorul lui Solomon.
24 Iudeii s-au strâns în jurul lui și i-au zis:
"Până când ne vei ține în suspans? Dacă tu ești
Hristosul, spune-ne clar".

25 Isus le-a răspuns: "V-am spus, și nu credeți.
Lucrările pe care le fac în numele Tatălui meu,
acestea mărturisesc despre mine.
26 Dar voi nu credeți, pentru că nu sunteți
dintre oile Mele, așa cum v-am spus.

27 Oile Mele aud glasul Meu, și Eu le cunosc, și
ele Mă urmează.
28 Eu le dau viața veșnică. Ele nu vor pieri
niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna
mea.
29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat mie, este mai
mare decât toți. Nimeni nu poate să le smulgă
din mâna Tatălui meu.
30 Eu și Tatăl suntem una."

31 De aceea iudeii au luat iarăși pietre ca să-L
ucidă cu pietre.
32 Isus le-a răspuns: "Eu v-am arătat multe
fapte bune de la Tatăl Meu. Pentru care dintre
aceste fapte Mă ucideți cu pietre?"

33 Iudeii I-au răspuns: "Noi nu te ucidem cu
pietre pentru o faptă bună, ci pentru blasfemie,
pentru că tu, fiind om, te faci pe tine însuți
Dumnezeu."
34 Isus le-a răspuns: "Nu este scris în legea
voastră: "Eu am zis: "Voi sunteți dumnezei"?"
35 Dacă El i-a numit dumnezei pe cei la care
a venit cuvântul lui Dumnezeu (și Scriptura nu
poate fi călcată),
36 spuneți voi despre Cel pe care Tatăl L-a
sfințit și L-a trimis în lume: "Tu hulești", pentru
că Eu am zis: "Eu sunt Fiul lui Dumnezeu"?
37 Dacă nu fac faptele Tatălui Meu, nu Mă
credeți.
38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu mă credeți,
credeți faptele, ca să știți și să credeți că Tatăl
este în Mine și Eu în Tatăl."

39 Ei au căutat din nou să-L prindă, dar El a
scăpat din mâna lor.

40 S-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul
unde botezase Ioan la început, și a rămas acolo.
41 Mulți veneau la el. Ei spuneau: "Într-
adevăr, Ioan nu a făcut niciun semn, dar tot ce
a spus Ioan despre omul acesta este adevărat."
42 Mulți au crezut în el acolo.

11

1 Un om bolnav, Lazăr, din Betania, din satul
Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav.
2 Maria, care unsese pe Domnul cu mir și Îi
ștergea picioarele cu părul ei, era aceea al cărei
frate, Lazăr, era bolnav.
3 De aceea surorile au trimis la el, spunând:
"Doamne, iată că cel pentru care ai mare
afecțiune este bolnav."
4 Dar Isus, auzind, a zis: "Boala aceasta nu este
pentru moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca
Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea."
5 Isus iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr.
6 De aceea, când a auzit că acesta era bolnav,
a stat două zile în locul unde se afla.
7 După aceea, a zis ucenicilor: "Să mergem din
nou în Iudeea."
8 Ucenicii L-au întrebat: "Rabi, iudeii tocmai
voiau să Te ucidă cu pietre. Te duci din nou
acolo?"
9 Isus a răspuns: "Nu sunt oare douăsprezece
ore de lumină? Dacă un om umblă ziua, nu se
poticnește, pentru că vede lumina acestei lumi.
10 Dar dacă un om umblă noaptea, se
împiedică, pentru că lumina nu este în el."

11 El a spus aceste lucruri și, după aceea, le-a
zis: "Prietenul nostru Lazăr a adormit, dar eu
mă duc ca să-l trezesc din somn."
12 Și ucenicii au zis: "Doamne, dacă a adormit,
își va reveni."
13 Isus vorbise despre moartea Sa, dar ei
credeau că vorbea despre odihna în somn.
14 Atunci Isus le-a spus clar și răspicat: "Lazăr
a murit.
15 Mă bucur, pentru voi, că nu am fost acolo,
ca să credeți. Totuși, să mergem la el".
16 Toma, zis Didim, a zis tovarășilor săi ucenici:
"Să mergem și noi, ca să murim împreună cu El".
17 Când a venit Isus, a aflat că era deja de patru
zile în mormânt.
18 Betania era aproape de Ierusalim, la o
distanță de vreo cincisprezece stadii.
19 Mulți dintre iudei se alăturaseră femeilor
din jurul Martei și al Mariei, ca să le consoleze
cu privire la fratele lor.
20 Când a auzit Marta că vine Isus, s-a dus să-l
întâmpine, dar Maria a rămas în casă.
21 Atunci Marta i-a zis lui Isus: "Doamne, dacă
ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.
22 Chiar și acum știu că tot ce ceri de la
Dumnezeu, Dumnezeu îți va da".
23 Isus i-a zis: "Fratele tău va învia."
24 Marta i-a zis: "Știu că va învia la înviere, în
ziua de apoi."
25 Isus i-a zis: "Eu sunt învierea și viața. Cel
ce crede în Mine va trăi, chiar dacă va muri.
26 Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri
niciodată. Crezi tu asta?"

27 Ea i-a zis: “Da, Doamne. Am ajuns să cred
că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Cel care
vine în lume.”
28 După ce a zis acestea, s-a dus și a chemat pe
ascuns pe Maria, sora ei, zicând: “Învățătorul
este aici și te cheamă.”
29 Când a auzit aceasta, s-a sculat repede și s-a
dus la el.
30 Isus nu intrase încă în sat, ci era în locul
unde L-a întâlnit Marta.
31 Iudeii care erau cu ea în casă și o consolau,
când au văzut-o pe Maria că s-a sculat repede și a
ieșit, au urmărit-o și au zis: “Se duce la mormânt
ca să plângă acolo.”
32 Maria, când a ajuns unde era Isus și L-
a văzut, a căzut la picioarele Lui și I-a zis:
“Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar
fi murit.”
33 Isus, văzând-o pe ea plângând și pe iudeii
care plângeau împreună cu ea, a gemut în duh
și s-a tulburat
34 și a zis: “Unde L-ați pus?”
I-au spus: “Doamne, vino și vezi”.
35 Isus a plâns.
36 Iudeii ziceau deci: “Vedeți câtă dragoste
avea pentru el!”
37 Unii dintre ei spuneau: “Nu putea oare acest
om, care a deschis ochii orbului, să împiedice și
pe acesta să moară?”
38 Isus a venit la mormânt, gemând iarăși în
sine. Era o peșteră, și o piatră era așezată
împotriva ei.
39 Isus a zis: “Scoateți piatra”.

Marta, sora celui mort, I-a zis: “Doamne, la ora
aceasta este o putoare, căci este mort de patru
zile.”
40 Isus i-a zis: “Nu ți-am spus Eu că, dacă vei
crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?”

41 Și au îndepărtat piatra din locul unde zăcea
mortul. Isus și-a ridicat ochii și a zis: “Tată, îți
mulțumesc că m-ai ascultat.
42 Știu că întotdeauna mă asculți, dar, din
cauza mulțimii care stătea în jur, am spus
aceasta, ca să creadă că tu m-ai trimis.”
43 După ce a spus aceasta, a strigat cu glas tare:
“Lazăr, ieși afară!”

44 Cel mort a ieșit, legat de mâini și de picioare,
și avea fața înfășurată cu o pânză.

Isus le-a zis: “Eliberați-l și lăsați-l să plece”.

45 De aceea mulți dintre iudeii care au venit la
Maria și au văzut ce făcea Isus au crezut în El.
46 Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au
spus ce făcuse Isus.
47 Preoții cei mai de seamă și fariseii au adunat
deci un consiliu și au zis: “Ce facem? Căci omul
acesta face multe semne.
48 Dacă îl lăsăm așa, toată lumea va crede în
el, iar romanii vor veni și ne vor lua atât locul
nostru, cât și națiunea noastră.”

49 Dar unul dintre ei, Caiafa, care era mare
preot în anul acela, le-a zis: “Voi nu știți nimic,
50 și nici nu vă gândiți că ne este de folos ca un
singur om să moară pentru popor și să nu piară
tot neamul.”

51 Or, el nu a spus acest lucru de la sine, ci, fiind
mare preot în acel an, a profețit că Isus va muri
pentru națiune,
52 și nu numai pentru națiune, ci și pentru a-i
aduna la un loc pe copiii lui Dumnezeu care sunt
împrăștiați.
53 Astfel, din ziua aceea s-au sfătuit ca să îl
omoare.
54 De aceea, Isus nu a mai umblat în mod
deschis printre iudei, ci a plecat de acolo în
ținutul de lângă pustiu, într-o cetate numită
Efraim. Acolo a rămas cu discipolii Săi.
55 Și se apropia Paștele iudeilor. Mulți se urcau
din țară la Ierusalim înainte de Paște, ca să se
purifice.
56 Apoi căutau pe Isus și vorbeau între ei, în
timp ce stăteau în templu: "Ce credeți voi — că
nu vine deloc la sărbătoare?"
57 Preoții cei mai de seamă și fariseii poruncis-
eră ca, dacă cineva știa unde se află, să anunțe,
ca să îl prindă.

12

1 Cu șase zile înainte de Paști, Isus a venit la
Betania, unde era Lazăr, care era mort și pe care
l-a înviat din morți.
2 Și I-au pregătit acolo o cină. Marta a servit,
dar Lazăr era unul dintre cei care stăteau la
masă cu el.
3 Maria a luat un kilogram de mir de nard
curat, foarte prețios, a uns picioarele lui Isus și
I-a șters picioarele cu părul ei. Casa s-a umplut
de mireasma unguentului.

4 Atunci Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, unul
din ucenicii Lui, care avea să-L trădeze, a zis:
5 “De ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute
de denari și nu s-a dat săracilor?”
6 Și a spus aceasta nu pentru că-i păsa de
săraci, ci pentru că era hoț și, având cutia cu
bani, obișnuia să fure ce se punea în ea.
7 Dar Isus a zis: “Las-o în pace. Ea a păstrat
aceasta pentru ziua înmormântării mele.
8 Căci voi aveți întotdeauna săraci cu voi, dar
pe Mine nu Mă aveți întotdeauna.”
9 O mare mulțime de iudei au aflat că El era
acolo și au venit, nu numai de dragul lui Isus, ci
ca să vadă și pe Lazăr, pe care El îl înviase din
morți.
10 Dar preoții cei mai de seamă au uneltit ca să
îl omoare și pe Lazăr,
11 pentru că, din cauza lui, mulți dintre iudei
au plecat și au crezut în Isus.
12 A doua zi, o mare mulțime a venit la ospăț.
Când au auzit că Isus vine la Ierusalim,
13 au luat ramuri de palmier, au ieșit
în întâmpinarea lui și au strigat: “Osana!
Binecuvântat este cel care vine în numele Dom-
nului, Regele lui Israel!”.
14 Isus a găsit un măgăruș tânăr și a șezut pe
el. După cum este scris:
15 “Nu te teme, fiică a Sionului! Iată, Regele
tău vine, șezând pe un mânz de măgăriță.”
16 La început, discipolii lui nu au înțeles aceste
lucruri, dar când Isus a fost glorificat, atunci și-
au adus aminte că aceste lucruri au fost scrise
despre el și că ei i-au făcut aceste lucruri.

17 Așadar, mulțimea care era cu el când l-a
chemat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din
morți mărturisea despre aceasta.
18 Din această cauză și mulțimea a mers în
întâmpinarea lui, pentru că auzise că el făcuse
acest semn.
19 De aceea fariseii ziceau între ei: “Vedeți cum
nu realizați nimic. Iată că lumea a mers după el”.

20 Printre cei ce se suiseră să se închine la
sărbătoare erau niște greci.
21 Aceștia au venit la Filip, care era din
Betsaida Galileii, și l-au întrebat, zicând: “Dom-
nule, vrem să-L vedem pe Isus.”
22 Filip a venit și i-a spus lui Andrei și, la rândul
său, Andrei a venit cu Filip și i-au spus lui Isus.

23 Isus le-a răspuns: “A venit vremea ca Fiul
Omului să fie proslăvit.
24 Adevărat vă spun că, dacă un bob de grâu nu
cade în pământ și nu moare, el rămâne singur.
Dar, dacă moare, face mult rod.
25 Cine își iubește viața o va pierde. Cel care își
urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru
viața veșnică.
26 Dacă cineva îmi slujește, să mă urmeze.
Unde sunt eu, acolo va fi și slujitorul meu. Dacă
cineva îmi slujește, Tatăl îl va cinsti.

27 “Acum sufletul meu este tulburat. Ce să
spun? 'Tată, salvează-mă din acest timp?'. Dar
am venit în acest timp pentru această cauză.
28 Tată, slăvește numele Tău!”

Atunci un glas a ieșit din cer și a zis: “Am
proslăvit-o și o voi proslăvi din nou”.

29 De aceea mulțimea care stătea de față și
auzea, zicea că a tunat. Alții spuneau: “Un înger
i-a vorbit”.
30 Isus a răspuns: “Glasul acesta n-a venit
pentru Mine, ci pentru voi.
31 Acum este judecata lumii acesteia. Acum
prințul acestei lumi va fi alungat.
32 Iar Eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, voi
atrage la Mine toate popoarele.”
33 Dar El a spus aceasta, însemnând prin ce fel
de moarte va muri.
34 Și mulțimea i-a răspuns: “Am auzit din Lege
că Hristosul rămâne pentru totdeauna. Cum
spuneți voi: 'Fiul Omului trebuie să fie înălțat'?
Cine este acest Fiu al Omului?”
35 Isus le-a zis: “Încă puțină vreme lumina este
cu voi. Umblați cât timp aveți lumina, ca să
nu vă cuprindă întunericul. Cel care umblă în
întuneric nu știe încotro se îndreaptă.
36 Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca
să deveniți copii ai luminii.” Isus a spus aceste
lucruri, apoi a plecat și s-a ascuns de ei.
37 Dar, deși făcuse atâtea semne înaintea lor,
ei nu credeau în el,
38 pentru ca să se împlinească cuvântul
proorocului Isaia, pe care îl rostise:
“Doamne, cine a crezut raportul nostru?
Cui s-a arătat brațul Domnului?”
39 De aceea nu puteau să creadă, pentru că
Isaia a spus din nou:
40 “El le-a orbit ochii și le-a împietrit inima,
ca nu cumva să vadă cu ochii lor,
și să perceapă cu inima lor,

și s-ar întoarce,
și eu îi voi vindeca.”
41 Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava
Lui și a vorbit despre El.
42 Cu toate acestea, chiar și mulți dintre
dregători au crezut în El, dar, din pricina fari-
seilor, n-au mărturisit-o, ca să nu fie scoși din
sinagogă,
43 pentru că ei iubeau mai mult lauda oame-
nilor decât lauda lui Dumnezeu.
44 Isus a strigat și a zis: “Cine crede în Mine, nu
crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine.
45 Cine Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a
trimis pe Mine.
46 Eu am venit ca o lumină în lume, pentru
ca oricine crede în Mine să nu rămână în
întuneric.
47 Dacă cineva ascultă cele spuse de mine și nu
crede, eu nu-l judec. Căci nu am venit să judec
lumea, ci să salvez lumea.
48 Cine mă respinge pe mine și nu primește
spusele mele, are pe cineva care îl judecă.
Cuvântul pe care l-am rostit îl va judeca în ziua
de apoi.
49 Căci nu am vorbit de la mine însumi, ci Tatăl
care m-a trimis mi-a dat o poruncă, ce să spun și
ce să vorbesc.
50 Știu că porunca Lui este viața veșnică.
Așadar, lucrurile pe care le spun, așa cum mi-
a spus Tatăl, așa vorbesc și eu.”

13

1 Înainte de sărbătoarea Paștelui, Isus, știind
că a venit vremea să plece din lumea aceasta la

Tatăl, a iubit pe ai Săi care erau în lume și i-a
iubit până la sfârșit.
2 În timpul cinei, când diavolul pusese deja în
inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, ca
să-l trădeze,
3 Isus, știind că Tatăl îi dăduse toate lucrurile
în mâinile sale și că el a venit de la Dumnezeu și
că se duce la Dumnezeu,
4 s-a ridicat de la cină și și-a dat la o parte
hainele de pe el. A luat un prosop și și-a
înfășurat un prosop în jurul taliei.
5 Apoi a turnat apă în lighean și a început să
spele picioarele discipolilor și să le șteargă cu
prosopul care era înfășurat în jurul său.
6 Apoi a venit la Simon Petru. Acesta i-a zis:
“Doamne, îmi speli tu mie picioarele?”.
7 Isus i-a răspuns: “Nu știi ce fac acum, dar vei
înțelege mai târziu.”
8 Petru i-a zis: “Nu-mi vei spăla niciodată
picioarele!”
Isus i-a răspuns: “Dacă nu te spăl, nu ai parte
cu Mine”.
9 Simon Petru I-a zis: “Doamne, nu numai
picioarele mele, ci și mâinile și capul meu!”
10 Isus i-a zis: “Cineva care s-a scăldat nu are
nevoie decât să-și spele picioarele, ci este cu totul
curat. Voi sunteți curați, dar nu toți”.
11 Căci îl cunoștea pe cel care avea să-l
trădeze; de aceea a spus: “Nu sunteți toți
curați.”
12 După ce le-a spălat picioarele, și-a pus la loc
haina de pe el și a șezut din nou jos, le-a zis:
“Știți ce v-am făcut?

13 Voi Mă numiți: “Învățătorule” și “Doamne”.
Spuneți corect, căci așa sunt.
14 Dacă deci Eu, Domnul și Învățătorul, v-am
spălat picioarele, și voi trebuie să vă spălați
picioarele unii altora.
15 Căci v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum
v-am făcut eu.
16 Adevărat vă spun că nu este un slujitor mai
mare decât stăpânul său și nici cel trimis nu este
mai mare decât cel care l-a trimis.
17 Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă
le veți face.
18 Nu vorbesc cu privire la voi toți. Știu pe
cine am ales, dar pentru ca să se împlinească
Scriptura: “Cel care mănâncă pâine cu mine și-
a ridicat călcâiul împotriva mea”.
19 De acum înainte vă spun înainte de a se
întâmpla, pentru ca, atunci când se va întâmpla,
să credeți că Eu sunt.
20 Cu siguranță vă spun: cine primește pe
oricine îl trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine
Mă primește pe Mine, Îl primește pe Cel care M-a
trimis.”

21 După ce a zis acestea, Isus s-a tulburat în
duhul său și a zis: “Adevărat vă spun că unul
din voi Mă va trăda.”

22 Ucenicii se uitau unii la alții, și nu știau
despre cine vorbea.
23 Unul dintre ucenicii Săi, pe care Isus îl iubea,
era la masă și se sprijinea de pieptul lui Isus.
24 Simon Petru i-a făcut semn și i-a zis: “Spune-
ne cine este acela despre care vorbește.”

25 El, sprijinindu-se pe pieptul lui Isus, L-a
întrebat: “Doamne, cine este?”
26 Isus a răspuns: “Acela este cel căruia îi
voi da această bucată de pâine, după ce o voi
înmuia.” După ce a înmuiat bucata de pâine, a
dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.
27 După bucățica de pâine, atunci Satana a
intrat în el.
Atunci Isus i-a zis: “Ce faci, fă repede!”.
28 Nimeni de la masă nu știa de ce îi spunea
așa.
29 Fiindcă unii credeau, pentru că Iuda avea
cutia cu bani, că Isus i-a spus: “Cumpără ce ne
trebuie pentru sărbătoare”, sau că trebuie să
dea ceva săracilor.
30 De aceea, după ce a primit bucățica aceea, a
ieșit îndată. Era noapte.
31 După ce a ieșit, Isus a zis: “Acum Fiul
Omului a fost proslăvit și Dumnezeu a fost
proslăvit în El.
32 Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, Dum-
nezeu Îl va proslăvi și în El însuși, și Îl va
proslăvi îndată.
33 Copilașilor, voi mai fi cu voi încă puțin timp.
Mă veți căuta și, după cum am spus iudeilor:
“Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”, tot așa
vă spun și acum.
34 Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe
alții. Așa cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și
voi unii pe alții.
35 Prin aceasta va cunoaște toată lumea că
sunteți discipolii mei, dacă vă veți iubi unii pe
alții.”

36 Simon Petru I-a zis: “Doamne, unde Te
duci?”
Isus i-a răspuns: “Unde Mă duc Eu, nu poți să
mă urmezi acum, dar mă vei urma după aceea.”
37 Petru I-a zis: “Doamne, de ce nu pot să Te
urmez acum? Îmi voi da viața pentru Tine”.
38 Isus i-a răspuns: “Vrei să-ți dai viața pentru
Mine? Adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul
până când nu te vei lepăda de mine de trei ori.

14

1 “Să nu-ți tulburi inima. Credeți în Dumnezeu.
Credeți și în mine.
2 În casa Tatălui meu sunt multe case. Dacă nu
ar fi fost așa, v-aș fi spus. Am să vă pregătesc
un loc.
3 Dacă Mă duc și vă pregătesc un loc, Mă voi
întoarce și vă voi primi la Mine, pentru ca acolo
unde sunt Eu, să fiți și voi.
4 Voi știți unde mă duc și știți calea.”
5 Toma I-a zis: “Doamne, noi nu știm unde Te
duci. Cum am putea cunoaște calea?”
6 Isus i-a zis: “Eu sunt calea, adevărul și viața.
Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin mine.
7 Dacă M-ai fi cunoscut pe Mine, L-ai fi cunos-
cut și pe Tatăl Meu. De acum înainte, tu îl
cunoști și l-ai văzut.”
8 Filip i-a zis: “Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne
va fi de ajuns.”
9 Isus i-a zis: “De atâta vreme sunt cu tine și nu
Mă cunoști, Filip? Cine M-a văzut pe Mine, L-a
văzut pe Tatăl. Cum spui: “Arată-ne pe Tatăl?”

10 Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine?
Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la
mine însumi, ci Tatăl, care trăiește în mine, face
lucrările Lui.
11 Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în
Mine, sau credeți-Mă din cauza faptelor înseși.
12 Adevărat vă spun că, cel ce crede în Mine,
va face și el lucrările pe care le fac Eu; și va face
lucrări mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă
duc la Tatăl Meu.
13 Orice veți cere în numele Meu, voi face,
pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
14 Dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi
face.
15 Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele.
16 Eu mă voi ruga Tatălui și el vă va da un alt
Sfetnic, ca să fie cu voi în veci:
17 Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate
primi, pentru că nu-l vede și nu-l cunoaște. Voi
îl cunoașteți, pentru că el trăiește cu voi și va fi
în voi.
18 Nu vă voi lăsa orfani. Eu voi veni la voi.
19 Încă puțină vreme și lumea nu mă va mai
vedea, dar voi mă veți vedea. Pentru că Eu
trăiesc, veți trăi și voi.
20 În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în
Tatăl Meu, și voi în Mine, și Eu în voi.
21 Cine are poruncile Mele și le păzește, acela
este unul care Mă iubește. Cel care mă iubește
pe mine va fi iubit de Tatăl meu, iar eu îl voi iubi
și mă voi arăta lui.”

22 Iuda (nu Iscarioteanul) I-a zis: “Doamne, ce
s-a întâmplat de Te-ai arătat nouă și nu lumii?”

23 Isus i-a răspuns: “Dacă Mă iubește cineva,
va păzi cuvântul Meu. Tatăl Meu îl va iubi și noi
vom veni la el și ne vom face casa la el.
24 Cine nu mă iubește pe mine nu păzește
cuvintele mele. Cuvântul pe care îl auziți nu este
al meu, ci al Tatălui care m-a trimis.
25 “V-am spus aceste lucruri în timp ce trăiam
cu voi.
26 Dar Consilierul, Duhul Sfânt, pe care Tatăl
îl va trimite în numele Meu, vă va învăța toate
lucrurile și vă va aminti tot ce v-am spus.
27 Vă las pacea. Pacea Mea v-o dau vouă;
nu cum dă lumea, vă dau Eu vouă. Să nu vă
tulburați inima și să nu vă fie teamă.
28 Ați auzit cum v-am spus: “Mă duc și mă
voi întoarce la voi”. Dacă m-ați fi iubit, v-ați
fi bucurat, pentru că am spus: 'Mă duc la Tatăl
meu'; căci Tatăl este mai mare decât mine.
29 Acum v-am spus înainte de a se întâmpla,
pentru ca, atunci când se va întâmpla, să
credeți.
30 Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru că vine
prințul lumii și el nu are nimic în mine.
31 Ci pentru ca lumea să știe că Eu iubesc pe
Tatăl și că așa cum Mi-a poruncit Tatăl, așa fac
și Eu. Ridicați-vă, să mergem de aici.

15

1 “Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este
viticultorul.
2 Orice ramură din mine care nu face rod, El o
taie. Orice ramură care dă rod, el o curăță, ca să
dea mai mult rod.

3 Voi sunteți deja tăiați curat, din cauza
cuvântului pe care vi l-am spus.
4 Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum
ramura nu poate da rod de una singură dacă nu
rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți, dacă
nu rămâneți în mine.
5 Eu sunt vița de vie. Voi sunteți ramurile. Cel
care rămâne în mine și eu în el face multă roadă,
pentru că în afară de mine nu puteți face nimic.
6 Dacă un om nu rămâne în mine, este aruncat
ca o ramură și se usucă; le adună, le aruncă în
foc și sunt arse.
7 Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele
rămân în voi, veți cere tot ce doriți și vi se va
face.
8 Întru aceasta este slăvit Tatăl Meu, că voi
faceți multă roadă, și astfel veți fi ucenicii Mei.
9 Așa cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am
iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea mea.
10 Dacă veți păzi poruncile Mele, veți rămâne
în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit
poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea
Lui.
11 V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria
mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie
deplină.
12 “Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiți unii
pe alții, cum v-am iubit Eu pe voi.
13 Nimeni nu are o dragoste mai mare decât
aceasta: să-și dea cineva viața pentru prietenii
săi.
14 Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți tot ce
vă poruncesc eu.

15 Nu vă mai numesc robi, căci robul nu știe
ce face stăpânul său. Ci v-am numit prieteni,
pentru că tot ce am auzit de la Tatăl meu v-am
făcut cunoscut.
16 Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales
pe voi și v-am rânduit ca să mergeți și să aduceți
roade, iar roadele voastre să rămână, pentru ca
tot ce veți cere de la Tatăl în numele meu, să vi
se dea.

17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți
unii pe alții.
18 Dacă lumea vă urăște, să știți că și pe Mine
M-a urât înainte de a vă urî pe voi.
19 Dacă ați fi din lume, lumea și-ar iubi pe ai
ei. Dar pentru că nu sunteți din lume, întrucât
v-am ales din lume, de aceea vă urăște lumea.
20 Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi
l-am spus: 'Un rob nu este mai mare decât
stăpânul său'. Dacă m-au persecutat pe mine, vă
vor persecuta și pe voi. Dacă ei au păzit cuvântul
meu, îl vor păzi și pe al vostru.
21 Dar vă vor face toate acestea din cauza
numelui meu, pentru că nu-l cunosc pe cel care
m-a trimis.
22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar
fi avut păcat; dar acum nu au nicio scuză pentru
păcatul lor.
23 Cine mă urăște pe mine, îl urăște și pe Tatăl
meu.
24 Dacă n-aș fi făcut între ei faptele pe care
nimeni altcineva nu le-a făcut, ei n-ar fi avut
păcat. Dar acum au văzut și m-au urât și pe
mine și pe Tatăl meu.

25 Dar aceasta s-a întâmplat pentru ca să se
împlinească cuvântul care era scris în legea lor:
“M-au urât fără motiv”.
26 “Când va veni Consilierul, pe care vi-L
voi trimite de la Tatăl, Duhul adevărului, care
purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre
Mine.
27 Și voiveți mărturisi, pentru că ați fost cu
mine de la început.

16

1 “V-am spus aceste lucruri ca să nu vă potic-
niți.
2 Ei vă vor da afară din sinagogi. Da, vine
vremea când oricine vă va ucide va crede că îi
oferă un serviciu lui Dumnezeu.
3 Ei vor face aceste lucruri pentru că nu l-au
cunoscut pe Tatăl și nici pe mine.
4 Dar v-am spus aceste lucruri pentru ca, atunci
când va veni vremea, să vă amintiți că v-am
vorbit despre ele. Nu v-am spus aceste lucruri
de la început, pentru că eram cu voi.
5 Dar acum mă duc la cel care m-a trimis și
niciunul dintre voi nu mă întreabă: “Unde te
duci?”
6 Ci, pentru că v-am spus aceste lucruri, dur-
erea v-a umplut inima.
7 Cu toate acestea, vă spun adevărul: este
spre folosul vostru să plec, căci dacă nu plec,
Consilierul nu va veni la voi. Dar dacă plec, vi-l
voi trimite.
8 Când va veni, el va convinge lumea despre
păcat, despre dreptate și despre judecată;
9 despre păcat, pentru că nu cred în mine;

10 despre dreptate, pentru că mă duc la Tatăl
meu și nu mă veți mai vedea;
11 despre judecată, pentru că prințul acestei
lumi a fost judecat.
12 Mai am încă multe lucruri să-ți spun, dar
acum nu le poți suferi.
13 Dar când va veni El, Duhul adevărului, vă
va călăuzi în tot adevărul, căci nu va vorbi de
la sine, ci va spune tot ce va auzi. El vă va vesti
lucrurile care vor veni.
14 El mă va proslăvi, pentru că va lua din ceea
ce este al meu și vă va vesti.
15 Toate lucrurile pe care le are Tatăl sunt ale
mele; de aceea am spus că el ia din ale mele și vi
le va vesti vouă.
16 "Încă puțină vreme și nu Mă veți mai vedea.
Din nou puțină vreme, și Mă veți vedea."
17 De aceea unii dintre ucenicii Lui ziceau unii
către alții: "Ce este aceasta, că ne spune: "Peste
puțină vreme nu Mă veți vedea; și iarăși peste
puțină vreme Mă veți vedea" și: "Pentru că Mă
duc la Tatăl"?"
18 Ei au spus deci: "Ce este aceasta pe care
o spune: "Puțin timp"? Nu știm ce vrea să
spună".
19 Isus a înțeles că voiau să-L întrebe și le-a zis:
"Vă întrebați între voi despre aceasta, că am zis:
"Peste puțină vreme nu Mă veți vedea și iarăși
peste puțină vreme Mă veți vedea?"
20 Adevărat vă spun că voi veți plânge și
vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Voi
veți fi întristați, dar întristarea voastră se va
transforma în bucurie.

21 Femeia, când naște, are tristețe, pentru că i-
a sosit vremea. Dar, după ce a născut, nu-și mai
amintește de chin, pentru bucuria că s-a născut
o ființă umană în lume.
22 De aceea, acum aveți întristare, dar vă voi
revedea, și inima voastră se va bucura, și nimeni
nu vă va lua bucuria.
23 În ziua aceea nu-mi veți pune întrebări.
Adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl
în numele Meu, El vă va da.
24 Până acum, nu ați cerut nimic în numele
Meu. Cereți și veți primi, pentru ca bucuria
voastră să fie deplină.
25 "V-am spus aceste lucruri prin figuri de stil.
Dar vine vremea când nu vă voi mai vorbi cu
figuri de stil, ci vă voi vorbi în mod clar despre
Tatăl.
26 În ziua aceea, veți cere în numele meu; și nu
vă spun că eu mă voi ruga Tatălui pentru voi,
27 pentru că însuși Tatăl vă iubește, pentru că
voi m-ați iubit pe mine și ați crezut că am venit
de la Dumnezeu.
28 Eu am venit de la Tatăl și am venit în lume.
Din nou, las lumea și mă duc la Tatăl."
29 Ucenicii Lui I-au zis: "Iată că acum vorbești
limpede și fără figuri de stil.
30 Acum știm că Tu știi toate lucrurile și nu
este nevoie ca cineva să Te întrebe. Prin aceasta
credem că ai venit de la Dumnezeu."
31 Isus le-a răspuns: "Credeți voi acum?
32 Iată că vine vremea, și a venit, că veți fi
împrăștiați, fiecare la locul lui, și Mă veți lăsa
singur. Totuși, Eu nu sunt singur, pentru că Tatăl
este cu Mine.

33 V-am spus aceste lucruri pentru ca în Mine
să aveți pace. În lume aveți necazuri; dar
înveseliți-vă! Eu am biruit lumea”.

17

1 Isus a spus aceste lucruri, apoi, ridicându-
Și ochii spre cer, a zis: “Tată, a venit vremea.
Slăvește-l pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te
slăvească pe tine;
2 așa cum i-ai dat autoritate peste toată
făptura, așa va da viață veșnică tuturor celor pe
care i-ai dat-o.
3 Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe
tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe
care l-ai trimis, Isus Hristos.
4 Eu te-am slăvit pe pământ. Am împlinit
lucrarea pe care mi-ai dat-o să o fac.
5 Acum, Tată, proslăvește-mă pe mine însumi
cu gloria pe care o aveam cu tine înainte de a
exista lumea.
6 “Eu am arătat Numele Tău poporului pe care
mi l-ai dat din lume. Ei erau ai tăi și mi i-ai dat.
Ei au respectat cuvântul tău.
7 Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat vine de
la Tine,
8 pentru că le-am dat cuvintele pe care mi le-ai
dat; și ei le-au primit și au știut cu siguranță că
vin de la Tine. Ei au crezut că tu m-ai trimis.
9 Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume,
ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că ei sunt
ai tăi.
10 Toate lucrurile care sunt ale mele sunt ale
tale, iar ale tale sunt ale mele și eu sunt glorificat
în ele.

11 Eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în
lume, iar eu vin la voi. Tată sfânt, păzește-i prin
numele tău, pe care mi l-ai dat mie, pentru ca ei
să fie una, așa cum suntem și noi.
12 Cât timp am fost cu ei în lume, i-am păzit
în numele Tău. Am păzit pe cei pe care mi i-
ai dat. Nici unul dintre ei nu este pierdut, cu
excepția fiului pierzării, pentru ca Scriptura să
se împlinească.
13 Dar acum am venit la voi și spun aceste
lucruri în lume, pentru ca ei să aibă bucuria mea
deplină în ei înșiși.
14 Le-am dat cuvântul Tău. Lumea i-a urât,
pentru că nu sunt din lume, după cum nici Eu
nu sunt din lume.
15 Nu te rog să îi iei din lume, ci să îi păzești
de cel rău.
16 Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu
sunt din lume.
17 Sfințește-i în adevărul Tău. Cuvântul Tău
este adevărul.
18 După cum m-ai trimis pe mine în lume, tot
așa i-am trimis și eu pe ei în lume.
19 De dragul lor mă sfințesc pe mine însumi,
pentru ca și ei înșiși să fie sfințiți în adevăr.
20 “Nu numai pentru aceștia mă rog, ci și
pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul
lor,
21 ca toți să fie una, după cum Tu, Tată, ești
în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi,
pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
22 Slava pe care Mi-ai dat-o Tu, Eu le-am dat-o
lor, pentru ca ei să fie una, așa cum și noi suntem
una,

23 Eu în ei și Tu în Mine, ca ei să fie desăvârșiți
într-o singură ființă, pentru ca lumea să știe că
Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, așa cum M-ai iubit
pe Mine.
24 Tată, doresc ca și aceia pe care mi i-ai dat să
fie cu mine acolo unde sunt eu, ca să vadă slava
pe care mi-ai dat-o, pentru că m-ai iubit înainte
de întemeierea lumii.
25 Tată dreptcredincios, lumea nu Te-a cunos-
cut, dar Eu Te-am cunoscut pe Tine; și aceștia au
cunoscut că Tu M-ai trimis.
26 Eule-am făcut cunoscut numele Tău și îl voi
face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai
iubit să fie în ei și Eu în ei."

18

1 După ce a rostit aceste cuvinte, Isus a ieșit
cu ucenicii Săi peste pârâul Chedron, unde era
o grădină, în care a intrat împreună cu ucenicii
Săi.
2 Iuda, cel care l-a trădat, cunoștea și el
locul, pentru că Isus se întâlnea adesea acolo cu
ucenicii săi.
3 Atunci Iuda, după ce a luat un detașament de
soldați și de ofițeri de la preoții cei mai de seamă
și de la farisei, a venit acolo cu felinare, torțe și
arme.
4 Isus, deci, știind toate lucrurile care i se
întâmplau, a ieșit și le-a zis: "Pe cine căutați?"
5 Ei I-au răspuns: "Isus din Nazaret."
Isus le-a spus: "Eu sunt."
Și Iuda, care l-a trădat, stătea cu ei.
6 De aceea, când le-a zis: "Eu sunt Acela", ei
s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

7 De aceea i-a întrebat din nou: “Pe cine căutați?”

Ei au spus: “Isus din Nazaret”.

8 Isus a răspuns: “V-am spus că Eu sunt. De aceea, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați-i pe aceștia să meargă pe drumul lor”

9 ca să se împlinească cuvântul pe care l-a rostit: “Dintre cei pe care Mi i-ai dat, nu am pierdut pe niciunul”.

10 Simon Petru, având o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele slujitorului era Malchus.

11 Isus i-a zis lui Petru: “Pune sabia în teaca ei. Paharul pe care Mi l-a dat Tatăl, nu-l voi bea oare cu siguranță?”.

12 Atunci detașamentul, comandantul și ofițerii iudeilor au prins pe Isus și L-au legat,

13 și L-au dus mai întâi la Ana, care era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14 Caiafa fusese cel care i-a sfătuit pe iudei că este bine ca un om să piară pentru popor.

15 Simon Petru și un alt ucenic au urmat pe Isus. Acel ucenic era cunoscut de marele preot și a intrat cu Isus în curtea marelui preot;

16 dar Petru stătea afară la ușă. Deci celălalt ucenic, care era cunoscut de marele preot, a ieșit și a vorbit cu cea care păzea ușa și l-a adus pe Petru înăuntru.

17 Atunci servitoarea care păzea ușa i-a zis lui Petru: “Și tu ești unul dintre discipolii acestui om?”

El a spus: “Nu sunt.”

18 Și stăteau acolo slujitorii și ofițerii și
făcuseră un foc de cărbuni, pentru că era frig.
Ei se încălzeau. Petru era cu ei, stând în picioare
și încălzindu-se.
19 Marele preot a întrebat pe Isus despre
ucenicii Săi și despre învățătura Lui.
20 Isus i-a răspuns: "Eu am vorbit deschis
lumii. Întotdeauna am învățat în sinagogi și în
templu, unde se întâlnesc mereu evreii. Nu am
spus nimic în secret.
21 De ce mă întrebi pe mine? Întreabă-i pe cei
care m-au ascultat ce le-am spus. Iată, ei știu ce
am spus."
22 După ce a zis acestea, unul din ofițerii care
stăteau acolo a lovit pe Isus cu mâna, zicând:
"Așa răspunzi Tu marelui preot?"
23 Isus i-a răspuns: "Dacă am vorbit de rău,
mărturisește răul; dar dacă am spus bine, de ce
mă bați?"
24 Și Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.
25 Simon Petru stătea în picioare și se încălzea.
Și ei i-au zis: "Nu cumva ești și tu unul dintre
ucenicii Lui?"
El a negat și a spus: "Nu sunt".
26 Unul din slujitorii marelui preot, rudă cu cel
căruia Petru îi tăiase urechea, a zis: "Nu te-am
văzut în grădină cu el?"
27 Petru a negat din nou, și îndată a cântat
cocoșul.
28 Și au dus pe Isus de la Caiafa în pretoriu. Era
devreme, și ei înșiși nu au intrat în pretoriu, ca
să nu se spurce, ci să mănânce Paștele.

29 Pilat a ieșit deci la ei și i-a întrebat: “Ce
acuzație aduceți împotriva omului acesta?”
30 Ei i-au răspuns: “Dacă n-ar fi fost omul
acesta un răufăcător, nu ți l-am fi dat ție.”
31 Atunci Pilat le-a zis: “Luați-l voi înșivă și
judecați-l după legea voastră.”
De aceea Iudeii I-au zis: “Nu ne este îngăduit
să omorâm pe nimeni”,
32 pentru ca să se împlinească cuvântul lui
Isus, pe care-l spusese și care însemna prin ce
fel de moarte avea să moară.
33 Pilat a intrat din nou în pretoriu, a chemat
pe Isus și I-a zis: “Tu ești regele iudeilor?”
34 Isus i-a răspuns: “Spui lucrul acesta de unul
singur, sau ți-au spus alții despre Mine?”
35 Pilat a răspuns: “Eu nu sunt iudeu, nu-i
așa? Neamul tău și preoții cei mai de seamă te-
au predat mie. Ce ai făcut?”
36 Isus a răspuns: “Împărăția Mea nu este din
lumea aceasta. Dacă Împărăția mea ar fi din
lumea aceasta, atunci slujitorii mei s-ar lupta, ca
să nu fiu predat iudeilor. Dar acum Împărăția
mea nu este de aici.”
37 Și Pilat I-a zis: “Deci ești tu rege?”
Isus a răspuns: “Tu spui că sunt rege. De aceea
M-am născut și de aceea am venit în lume: ca să
mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr
ascultă glasul meu”.
38 Pilat I-a zis: “Ce este adevărul?”
După ce a spus aceasta, a ieșit din nou la iudei
și le-a zis: “Nu găsesc nici un temei pentru o
acuzație împotriva lui.

39 Dar voi aveți obiceiul ca eu să vă eliberez
pe cineva la Paște. Prin urmare, vreți să vi-l
eliberez pe regele iudeilor?”
40 Atunci toți au strigat iarăși: “Nu pe acesta,
ci pe Baraba!” Or, Baraba era un tâlhar.

19

1 Atunci Pilat a luat pe Isus și L-a biciuit.
2 Soldații au răsucit spini pentru a face o
coroană, i-au pus-o pe cap și l-au îmbrăcat într-o
haină de purpură.
3 Ei tot ziceau: “Slavă ție, rege al iudeilor!” și
îl tot pălmuiau.
4 Atunci Pilat a ieșit iarăși și le-a zis: “Iată, vi-l
scot afară, ca să știți că nu găsesc nici un temei
de acuzare împotriva lui.”
5 Isus a ieșit afară, purtând cununa de spini și
haina de purpură. Pilat le-a zis: “Iată-l pe Omul
acesta!”.
6 Atunci preoții cei mai de seamă și arhiereii,
văzându-L, au strigat și au zis: “Răstignește-L!
Răstignește!”
Pilat le-a zis: “Luați-L voi înșivă și răstigniți-
L, căci nu găsesc nici un temei de acuzare
împotriva Lui.”
7 Iudeii I-au răspuns: “Noi avem o lege și, după
legea noastră, trebuie să moară, pentru că S-a
făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.”
8 Când a auzit Pilat aceste cuvinte, s-a
înspăimântat și mai mult.
9 A intrat din nou în pretoriu și a întrebat pe
Isus: “De unde ești?” Dar Isus nu i-a dat niciun
răspuns.

10 Atunci Pilat i-a zis: “Nu vorbești cu mine?
Nu știi că am puterea să te eliberez și am puterea
să te răstignesc?”

11 Isus a răspuns: “N-aveți nici o putere
împotriva Mea, dacă nu v-ar fi dată de sus. De
aceea, cel care m-a predat vouă are un păcat mai
mare.”

12 Atunci Pilat a vrut să-l elibereze, dar iudeii
au strigat: “Dacă-l eliberezi pe omul acesta, nu
ești prietenul Cezarului! Oricine se face rege
vorbește împotriva Cezarului!”

13 Pilat, auzind aceste cuvinte, a scos pe Isus
afară și a șezut pe scaunul de judecată, într-
un loc numit “Pavecerniță”, dar în ebraică
“Gabbatha”.
14 Era ziua pregătirii Paștelui, cam pe la ora
șase. El le-a spus iudeilor: “Iată Regele vostru!”.

15 Și au strigat: “Departe de El! Departe de el!
Răstigniți-l!”

Pilat i-a întrebat: “Să-l răstignesc pe regele
vostru?”

Preoții cei mai de seamă au răspuns: “Noi nu
avem alt rege decât pe Cezar!”

16 Și L-a dat să fie răstignit. Și au luat pe Isus
și L-au dus.
17 El a ieșit, purtându-și crucea, la locul numit
“Locul craniului”, care în ebraică se numește
“Golgota”,
18 unde L-au răstignit și, împreună cu El, pe
alți doi, de o parte și de alta, unul de fiecare
parte, și pe Isus în mijloc.

19 Pilat a scris și un titlu și l-a pus pe cruce.
Acolo era scris: “IISUS DIN NAZARETH, REGELE
EVREILOR”.
20 De aceea, mulți dintre iudei citeau acest titlu,
căci locul unde a fost răstignit Isus era aproape
de cetate; și era scris în ebraică, în latină și în
greacă.
21 De aceea, preoții cei mai de seamă ai iudeilor
i-au spus lui Pilat: “Nu scrie: “Regele iudeilor”,
ci: “El a spus: “Eu sunt Regele iudeilor”.””
22 Pilat a răspuns: “Ceea ce am scris, am scris.”
23 După ce au răstignit pe Isus, ostașii au luat
hainele Lui și au făcut patru părți, câte o parte
pentru fiecare ostaș, și tunica. Tunica era fără
cusătură, țesută de sus în jos, de la un capăt la
altul.
24 Și au zis unul către altul: “Să nu o rupem, ci
să tragem la sorți pentru ea, ca să hotărâm a cui
va fi”, ca să se împlinească Scriptura care zice
“Au împărțit hainele mele între ei.
Au tras la sorți pentru hainele mele.”
De aceea soldații au făcut aceste lucruri.
25 Iar lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui,
sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopaș, și
Maria Magdalena.
26 Când a văzut Isus pe mama Sa și pe ucenicul
pe care-l iubea stând acolo, a zis mamei Sale:
“Femeie, iată fiul tău!”
27 Apoi a zis ucenicului: “Iată mama ta!”. Din
acel ceas, discipolul a luat-o la el acasă.
28 După aceea, Isus, văzând că toate lucrurile
se terminaseră, ca să se împlinească Scriptura,
a zis: “Mi-e sete!”

29 Și era pus acolo un vas plin cu oțet; au pus
un burete plin de oțet pe isop și l-au ținut la gura
Lui.
30 După ce a primit deci oțetul, Isus a zis: “S-a
sfârșit!” Apoi și-a plecat capul și și-a dat duhul.
31 De aceea iudeii, pentru că era ziua pregătirii,
ca să nu rămână trupurile pe cruce în Sabat, căci
Sabatul acela era un Sabat special, au cerut lui
Pilat să li se rupă picioarele și să fie luați.
32 Soldații au venit, așadar, și au rupt pi-
cioarele celui dintâi și ale celuilalt care fusese
răstignit împreună cu el;
33 dar, când au ajuns la Isus și au văzut că era
deja mort, nu i-au rupt picioarele.
34 Totuși, unul dintre soldați i-a străpuns
coasta cu o suliță și imediat a ieșit sânge și apă.
35 Cel care a văzut a depus mărturie, și
mărturia lui este adevărată. El știe că spune
adevărul, ca să credeți.
36 Căci aceste lucruri s-au întâmplat pentru ca
să se împlinească Scriptura: “Nici un os din el
nu va fi zdrobit”.
37 Și iarăși o altă Scriptură spune: “Se vor uita
la Cel pe care L-au străpuns.”
38 După acestea, Iosif din Arimateea, care era
ucenic al lui Isus, dar care, de frica iudeilor, a
cerut lui Pilat să ia trupul lui Isus. Pilat i-a dat
permisiunea. A venit, așadar, și a luat trupul Lui.
39 Nicodim, care la început venise la Isus
noaptea, a venit și el aducând un amestec de
smirnă și aloe, cam o sută de lire romane.
40 Au luat deci trupul lui Isus și l-au legat în
pânze de in cu mirodenii, așa cum este obiceiul

iudeilor de a-l îngropa.
41 În locul unde a fost răstignit era o grădină.
În grădină era un mormânt nou, în care nu mai
fusese așezat niciun om până atunci.
42 Atunci, din pricina zilei de pregătire a
iudeilor (căci mormântul era aproape), au pus
pe Isus acolo.

20

1 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena s-
a dus dis-de-dimineață la mormânt, pe când era
încă întuneric, și a văzut că piatra fusese scoasă
de pe mormânt.
2 De aceea a alergat și a venit la Simon Petru și
la celălalt ucenic pe care-l iubea Isus și le-a zis:
“L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm
unde L-au pus!”
3 Atunci Petru și celălalt ucenic au ieșit și s-au
dus la mormânt.
4 Și amândoi alergau împreună. Celălalt
ucenic l-a întrecut pe Petru și a ajuns primul la
mormânt.
5 S-a aplecat și a privit înăuntru, a văzut
pânzele de in așezate acolo, dar n-a intrat.
6 Atunci Simon Petru a venit după el și a intrat
în mormânt. A văzut așezate pânzele de in,
7 iar pânza care fusese pe capul Lui, nu era
așezată împreună cu pânzele de in, ci înfășurată
într-un loc de sine stătător.
8 Atunci a intrat și celălalt ucenic care venise
primul la mormânt; a văzut și el și a crezut.
9 Căci încă nu cunoșteau Scriptura, că trebuie
să învieze din morți.

10 Ucenicii s-au dus din nou la casele lor.
11 Dar Maria stătea afară la mormânt și
plângea. Și, în timp ce plângea, s-a aplecat și
s-a uitat în mormânt,
12 și a văzut doi îngeri în alb care stăteau,
unul la cap și altul la picioare, unde fusese așezat
trupul lui Isus.
13 Ei au întrebat-o: "Femeie, de ce plângi?".
Ea le-a spus: "Pentru că l-au luat pe Domnul
meu și nu știu unde l-au pus".
14 După ce a spus aceasta, s-a întors și a văzut
pe Isus în picioare, și nu știa că este Isus.
15 Isus i-a zis: "Femeie, de ce plângi? Pe cine
cauți?"
Ea, presupunând că este grădinarul, i-a spus:
"Domnule, dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus
și îl voi lua."
16 Isus i-a zis: "Maria."
Ea s-a întors și i-a spus: "Rabboni!", adică
"Învățătorule!".
17 Isus i-a zis: "Nu Mă ții, căci încă nu M-
am înălțat la Tatăl Meu, ci du-te la frații Mei și
spune-le: Mă înalț la Tatăl Meu și Tatăl vostru,
la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru."
18 Maria Magdalena a venit și a spus ucenicilor
că a văzut pe Domnul și că El i-a spus aceste
lucruri.
19 Așadar, când s-a făcut seară în ziua aceea,
prima zi a săptămânii, și când ușile erau
încuiate acolo unde erau adunați discipolii, de
frica iudeilor, Isus a venit, a stat în mijloc și le-a
zis: "Pace vouă!".

20 După ce a zis acestea, le-a arătat mâinile și
coasta Lui. Ucenicii s-au bucurat, așadar, când
L-au văzut pe Domnul.
21 Isus le-a zis din nou: “Pace vouă! Cum M-a
trimis Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi”.
22 După ce a spus acestea, a suflat peste ei și
le-a zis: “Primiți Duhul Sfânt!
23 Dacă iertați păcatele cuiva, i-au fost iertate. Dacă rețineți păcatele cuiva, ele au fost reținute.”
24 Dar Toma, unul din cei doisprezece, numit
Didimus, nu era cu ei când a venit Isus.
25 De aceea, ceilalți discipoli i-au spus: “L-am
văzut pe Domnul!”
Dar el le-a zis: “Dacă nu voi vedea în mâinile
Lui amprenta cuielor, dacă nu voi pune degetul
meu în amprenta cuielor și dacă nu voi pune
mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.”
26 După opt zile, ucenicii Lui au intrat din nou
înăuntru și Toma era cu ei. Isus a venit, ușile
fiind încuiate, a stat în mijloc și a zis: “Pace
vouă!”.
27 Apoi i-a spus lui Toma: “Întinde aici degetul
tău și vezi mâinile Mele. Întinde aici mâna ta
și pune-o în coasta Mea. Nu fi necredincios, ci
credincios.”
28 Toma I-a răspuns: “Domnul meu și Dum-
nezeul meu!”
29 Isus i-a zis: “Pentru că M-ai văzut, ai crezut.
Ferice de cei care nu au văzut și au crezut.”
30 Isus a mai făcut multe alte semne în fața
ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea
aceasta;

31 dar acestea sunt scrise pentru ca voi să
credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu,
și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.

21

1 După acestea, Isus S-a arătat din nou ucenicilor la Marea Tiberiadei. El s-a revelat în felul
următor.
2 Simon Petru, Toma zis Didim, Natanael din
Cana Galileii, fiii lui Zebedei și alți doi dintre
discipolii Săi erau împreună.
3 Simon Petru le-a spus: "Mă duc la pescuit".
I-au spus: "Și noi venim cu tine". Au ieșit
imediat și au intrat în barcă. În acea noapte, nu
au prins nimic.
4 Dar când deja se făcuse ziuă, Isus stătea pe
plajă; totuși, discipolii nu știau că era Isus.
5 Isus le-a zis deci: "Copii, aveți ceva de
mâncare?"
Ei i-au răspuns: "Nu".
6 Și le-a zis: "Aruncați năvodul în partea
dreaptă a corăbiei și veți găsi câteva."
L-au aruncat, deci, și acum nu mai puteau să-l
atragă pentru mulțimea de pești.
7 De aceea, ucenicul acela pe care-l iubea Isus
i-a spus lui Petru: "Este Domnul!"
Când Simon Petru a auzit că este Domnul, și-
a înfășurat haina (căci era gol) și s-a aruncat în
mare.
8 Dar ceilalți ucenici au venit cu barca mică
(căci nu erau departe de uscat, ci la vreo două
sute de coți), trăgând plasa plină de pește.
9 Când au ieșit pe uscat, au văzut acolo un foc
de cărbuni, pe care erau așezate pește și pâine.

10 Isus le-a zis: “Aduceți o parte din peștele pe
care tocmai l-ați prins.”
11 Simon Petru s-a suit și a tras la țărm o plasă
plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari.
Chiar dacă erau atât de mulți, plasa nu s-a rupt.
12 Isus le-a zis: “Veniți și luați micul dejun!”
Nici unul dintre ucenici nu a îndrăznit să-l
întrebe: “Cine ești tu?”, știind că era Domnul.
13 Isus a venit, a luat pâinea, le-a dat-o și
peștele, și tot așa și peștele.
14 Aceasta este acum a treia oară când Iisus se
arată discipolilor Săi după ce a înviat din morți.
15 După ce au luat micul dejun, Isus i-a zis lui
Simon Petru: “Simon, fiul lui Iona, mă iubești tu
mai mult decât aceștia?”
El i-a răspuns: “Da, Doamne, știi că am o
afecțiune pentru tine”.
El i-a spus: “Paște mieii mei”.
16 Și i-a zis a doua oară: “Simon, fiul lui Iona,
mă iubești?”
El i-a răspuns: “Da, Doamne, știi că am o
afecțiune pentru tine”.
El i-a spus: “Păzește oile mele”.
17 A treia oară i-a zis: “Simon, fiul lui Iona, mă
iubești?”
Petru a fost mâhnit pentru că l-a întrebat
a treia oară: “Mă iubești?”. El i-a răspuns:
“Doamne, Tu știi totul. Tu știi că am afecțiune
pentru tine”.
Isus i-a spus: “Paște oile Mele.
18 Adevărat îți spun că, atunci când erai tânăr,
te îmbrăcai singur și mergeai pe unde voiai. Dar

când vei fi bătrân, vei întinde mâinile și altul te
va îmbrăca și te va duce unde nu vrei să mergi.”
19 Și a spus aceasta, ca să arate prin ce fel de
moarte vrea să slăvească pe Dumnezeu. După
ce a spus aceasta, i-a zis: “Urmează-mă”.
20 Atunci Petru, întorcându-se, a văzut un
ucenic care îl urmărea. Acesta era ucenicul
pe care Isus îl iubea, cel care se aplecase și
el la pieptul lui Isus la cină și care întrebase:
“Doamne, cine te va trăda?”
21 Petru, văzându-l, l-a întrebat pe Isus:
“Doamne, ce-i cu omul acesta?”
22 Isus i-a zis: “Dacă vreau să rămână până ce
voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Urmează-mă tu!”
23 De aceea s-a răspândit acest cuvânt printre
frați, ca acest ucenic să nu moară. Totuși, Isus
nu i-a spus că nu va muri, ci: “Dacă vreau ca
el să rămână până când voi veni eu, ce-ți pasă
ție?”
24 Acesta este ucenicul care mărturisește de-
spre aceste lucruri și care a scris aceste lucruri.
Noi știm că mărturia lui este adevărată.
25 Mai sunt și multe alte lucruri pe care le-a
făcut Isus, care, dacă ar fi scrise toate, cred că
nici măcar lumea însăși nu ar avea loc pentru
cărțile care s-ar scrie.

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a